

วัตถุประสงค์จินตนาการเหนือธรรมชาติ

The Imagination, Things of Human

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2561-2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....กิตติ แสงแก้ว.....

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

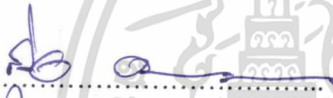
กรรมการ

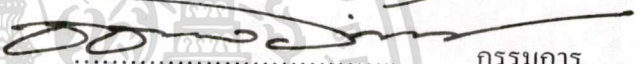
กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

กรรมการ

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ ตอนประศรี)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

.....กฤษ งามสม.....

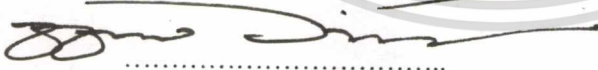
กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนดล ตีร์จิเจริญ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	วัตถุแห่งจินตนาการเหนือธรรมชาติ
	The Imagination, Things of Human
ชื่อ	นาย ทุน หิรัญญา
รหัสนักศึกษา	58020474
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561-2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัชวาล อ่ำสมกิด

บทคัดย่อ

หากกล่าวถึง “ความเป็นมนุษย์” มีสิ่งหนึ่งที่เป็นสิ่งบ่งบอกนั้นก็คือ “จิตวิญญาณ” (The Spirit) จิตวิญญาณเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์เป็นมนุษย์ที่มีชีวิตชีวา ในมนุษย์ย่อมมี “อารมณ์และความรู้สึก” ซึ่งมนุษย์สามารถแสดงออกถึงสิ่งที่คิดได้อย่างชัดเจน

ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์จะมีวงล้ออยู่หนึ่งวง ที่ช่วยขับเคลื่อนสังคมมนุษย์ให้ดำเนินไป นั่นคือ “ความเชื่อ” อันเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์เกิดวัฒนธรรมและได้สร้างจิตวิญญาณของมนุษย์ให้เติบโต ความเชื่อจึงเป็นสิ่งที่ช่วยจรรโลงใจแก่นมนุษย์ ช่วยผลักดันให้มนุษย์มีจิตใจที่สูงขึ้น แต่หากมองดูความเชื่อให้ดีแล้วก็จะพบว่า ความเชื่อก็คือ “ดาบ” ที่คมรอบด้าน เพราะถ้าหากมนุษย์หลงใหลในอารมณ์ของตนมากเกินไปจนหลงลืมพื้นฐานของความเชื่อแล้วนั้น ชีวิตของมนุษย์ก็จะไหลไปตามกระแสน้ำแห่งความเชื่อ ซึ่งมนุษย์เองก็อาจจะไม่รู้ตัว เหตุด้วยความยึดมั่น ถือมั่นทางความคิดและความรู้สึกที่ปราดณา อันมุ่งหวังจะไปให้ถึงสิ่งที่มุ่งหมาย

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์เล่มนี้มีความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลือและกรุณาจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัชวาล อ่ำสมคิด ที่คอยกระตุ้นแนวความคิดและชี้แนะมุมมอง ให้ข้าพเจ้านั้นมีหลักการในการสร้างสรรค์ศิลปะที่ละเอียดมากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณคณาจารย์ ประติมากรรมทุกท่านที่คอยแนะแนวการสร้างสรรค์ศิลปะในรูปแบบ 3 มิติให้มีกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย

บุคคลสำคัญในชีวิตของข้าพเจ้าคือบิดาและมารดา ซึ่งเป็นสองบุคคลที่ทำให้ข้าพเจ้าได้พบเจอกับความงามของโลกใบนี้ ข้าพเจ้าขอกราบท่านทั้งสองด้วยความรักและห่วงใย ขอขอบคุณเพื่อนๆที่ข้าพเจ้ารู้จัก เพื่อนๆที่ได้คอยพูดคุยถึงเรื่องราวของกันและกันและคอยอยู่เคียงข้างเพื่อสร้างรอยยิ้มให้ข้าพเจ้าเสมอมา ท้ายสุดข้าพเจ้าขอขอบใจข้าพเจ้าเองที่คอยให้กำลังใจและกำลังใจแก่ตนเองเพื่อใช้ชีวิตที่งดงามนี้ต่อไป

ทูน หิรัญญา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	4
1.3 ขอบเขตของโครงการ	4
บทที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับ	5
2.1 อิทธิพลทางรูปแบบศิลปะ	5
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	6
2.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์	18
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	19
3.1 การพัฒนาภาพร่างและแบบจำลอง	20
3.2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	27
บทที่ 4 บทวิเคราะห์	42
4.1 การวิเคราะห์ที่สังเคราะห์	42
4.2 การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	59
บทที่ 5 บทสรุป	70
ภาพผลงาน	71
บรรณานุกรม	75
ประวัติผู้เขียน	76

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 หินบลูเลซ อาเกต	2
ภาพที่ 2.1 ศิลปิน มาร์แชล ดูว์ซ็อง (Marcel Duchamp)	7
ภาพที่ 2.2 ผลงาน Fountain (Duchamp)	8
ภาพที่ 2.3 ผลงาน Bottle Rack	8
ภาพที่ 2.4 ผลงาน In Advance of the Broken Arm	9
ภาพที่ 2.5 ผลงาน 50 cc of Paris Air	9
ภาพที่ 2.6 ผลงาน The Sublime Moment	10
ภาพที่ 2.7 ผลงาน The Transparent Simulacrum of the Feigned Image	11
ภาพที่ 2.8 ผลงาน Crucifixion (Hypercubic Body)	11
ภาพที่ 2.9 ศิลปิน ซัลบาดอร์ ดาลี (Salvador Dalí)	12
ภาพที่ 2.10 ผลงาน Profile of Time	12
ภาพที่ 2.11 ผลงาน The Surrealist Eyes	13
ภาพที่ 2.12 ผลงาน Space Venus	13
ภาพที่ 2.13 ผลงาน Snail and the Angel	14
ภาพที่ 2.14 ผลงาน Lobster Telephone	14
ภาพที่ 2.15 ศิลปิน ทิน่า ยู (Tina Yu)	15
ภาพที่ 2.16 'MIHARU' Geisha	16
ภาพที่ 2.17 Zombie Elephant	16
ภาพที่ 2.18 Goddess Tara	17
ภาพที่ 2.19 Xue'Er	17
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 แบบที่ 1	20
ภาพที่ 3.2 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 แบบที่ 2	20
ภาพที่ 3.3 แนวความคิดในผลงานชิ้นที่ 1	21
ภาพที่ 3.4 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 แบบที่ 1	22
ภาพที่ 3.5 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 แบบที่ 2	22
ภาพที่ 3.6 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 แบบที่ 3	22
ภาพที่ 3.7 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 แบบที่ 3(ภาพรวม)	22

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.8 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 2 แบบที่ 4	23
ภาพที่ 3.9 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 2 แบบที่ 5	23
ภาพที่ 3.10 แนวความคิด 1 ในผลงานชั้นที่ 2	24
ภาพที่ 3.11 แนวความคิด 2 ในผลงานชั้นที่ 2	25
ภาพที่ 3.12 แบบจำลองผลงานชั้นที่ 3 แบบที่ 1	26
ภาพที่ 3.13 แบบจำลองผลงานชั้นที่ 3 แบบที่ 2	26
ภาพที่ 3.14 แนวความคิด 1 ในผลงานชั้นที่ 3	27
ภาพที่ 3.15 แนวความคิด 2 ในผลงานชั้นที่ 3	27
ภาพที่ 3.16 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับ โครงสร้างผลงาน	31
ภาพที่ 3.17 ตัดลวดอะลูมิเนียม 2 มม. ด้วยคีม	31
ภาพที่ 3.18 ตัดลวดเพื่อสร้างโครงสร้างหลักชั้นที่ 1	31
ภาพที่ 3.19 พันลวดอะลูมิเนียม 1 มม. ลงบน โครงสร้างหลักชั้นที่ 1	32
ภาพที่ 3.20 นำโครงสร้างหลักชั้นที่ 2 มาติดกับ โครงสร้างหลักชั้นที่ 1	32
ภาพที่ 3.21 ใช้ลวด 1 มม. รััดไว้ด้วยกันเป็นกากบาท	32
ภาพที่ 3.22 พันบน โครงสร้างที่ 2 พร้อมรััดเป็นกากบาทอีกครั้ง	32
ภาพที่ 3.23 โครงสร้างหลักที่สมบูรณ์	33
ภาพที่ 3.24 กระดาษอะลูมิเนียมฟรอยล์	33
ภาพที่ 3.25 นำกระดาษฟรอยล์มาห่มให้ทั่ว โครงสร้างหลัก	33
ภาพที่ 3.26 โครงสร้างต้นแบบ 1	34
ภาพที่ 3.27 โครงสร้างต้นแบบ 2	34
ภาพที่ 3.28 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน	35
ภาพที่ 3.29 ปลายอุปกรณ์ช่วยปั้น	35
ภาพที่ 3.30 กาวเชื่อมดินและน้ำยาปรับเนื้อดิน	35
ภาพที่ 3.31 ปั้นดินให้เป็นแผ่น	36
ภาพที่ 3.32 แปะดินลงบนต้นแบบผลงาน	36
ภาพที่ 3.33 แปะให้ทั่วเป็นเนื้อดินชั้นแรก	36
ภาพที่ 3.34 ใช้อุปกรณ์ช่วยปั้นปลายแหลมตัดปลายลากเป็นเส้น	37
ภาพที่ 3.35 แปะดินเพื่อเพิ่มเนื้อบนผลงาน	37
ภาพที่ 3.36 รูดเนื้อดินให้กลมกลืน	37

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.37 ใช้อุปกรณ์ช่วยปั่นทรงหัวบัวช่วยเกลี่ยให้เรียบยิ่งขึ้น	37
ภาพที่ 3.38 โปะดินเพื่อสร้างเนื้อดินสำหรับรองรับวัตถุ	38
ภาพที่ 3.39 บริเวณเนื้อดินสำหรับรองรับวัตถุ	38
ภาพที่ 3.40 กดให้เนื้อดินแนบกับวัตถุ	38
ภาพที่ 3.41 พื้นผิววัตถุที่ติดกับเนื้อดิน	38
ภาพที่ 3.42 เตอบไฟฟ้า	39
ภาพที่ 3.43 เครื่องวัดอุณหภูมิเตอบ	39
ภาพที่ 3.44 ตั้งอุณหภูมิเพื่อทดสอบความร้อน	39
ภาพที่ 3.45 ตั้งเตอบทดสอบก่อนอบจริง 15 นาที	39
ภาพที่ 3.46 เข็มของเครื่องวัดอุณหภูมิชี้ไปที่ 130 องศาเซลเซียส	40
ภาพที่ 3.47 ถาดสำหรับเข้าเตอบพร้อมด้วยอลูมิเนียมฟอยล์	40
ภาพที่ 3.48 นำผลงานเข้าเตอบ	40
ภาพที่ 3.49 กำหนดเวลาอบผลงาน	41
ภาพที่ 3.50 เมื่อครบเวลาที่กำหนดนำออกทิ้งไว้ให้เย็น	41
ภาพที่ 4.1 แสดงขนาด ระยะและสัดส่วนในผลงานชิ้นที่ 1	43
ภาพที่ 4.2 แสดงขนาด ระยะและสัดส่วนในผลงานชิ้นที่ 2	44
ภาพที่ 4.3 แสดงขนาด ระยะและสัดส่วนในผลงานชิ้นที่ 3	44
ภาพที่ 4.4 แสดงเส้น 1 ในผลงานชิ้นที่ 1	45
ภาพที่ 4.5 แสดงเส้น 2 ในผลงานชิ้นที่ 1	45
ภาพที่ 4.6 แสดงเส้น 3 ในผลงานชิ้นที่ 1	46
ภาพที่ 4.7 แสดงเส้นในผลงานชิ้นที่ 2	46
ภาพที่ 4.8 แสดงเส้นในผลงานชิ้นที่ 3	47
ภาพที่ 4.9 แสดงรูปร่างและรูปทรงในของงานชิ้นที่ 1	48
ภาพที่ 4.10 แสดงรูปร่างรูปทรง 1 ในผลงานชิ้นที่ 2	49
ภาพที่ 4.11 แสดงรูปร่าง รูปทรง 2 ในผลงานชิ้นที่ 2	49
ภาพที่ 4.12 แสดงรูปร่าง รูปทรง 3 ในผลงานชิ้นที่ 2	49
ภาพที่ 4.13 แสดงรูปร่าง รูปทรง ในผลงานชิ้นที่ 3	49
ภาพที่ 4.14 แสดงพื้นผิว 1 ในผลงานชิ้นที่ 1	50
ภาพที่ 4.15 แสดงพื้นผิว 2 ในผลงานชิ้นที่ 1	50

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.16 แสดงพื้นผิว 3 ในผลงานชิ้นที่ 1	50
ภาพที่ 4.17 แสดงพื้นผิว 1 ในผลงานชิ้นที่ 2	51
ภาพที่ 4.18 แสดงพื้นผิว 2 ในผลงานชิ้นที่ 2	51
ภาพที่ 4.19 แสดงพื้นผิว 1 ในผลงานชิ้นที่ 3	52
ภาพที่ 4.20 แสดงพื้นผิว 2 ในผลงานชิ้นที่ 3	52
ภาพที่ 4.21 แสดงความโปร่งทึบในผลงานชิ้นที่ 1	53
ภาพที่ 4.22 แสดงความโปร่งทึบ 1 ในผลงานชิ้นที่ 2	53
ภาพที่ 4.23 แสดงความโปร่งทึบ 2 ในผลงานชิ้นที่ 2	53
ภาพที่ 4.24 แสดงความโปร่งทึบ 1 ในผลงานชิ้นที่ 3	54
ภาพที่ 4.25 แสดงความโปร่งทึบ 2 ในผลงานชิ้นที่ 3	54
ภาพที่ 4.26 แสดงสีในผลงานชิ้นที่ 1	55
ภาพที่ 4.27 แสดงสี 1 ในผลงานชิ้นที่ 2	55
ภาพที่ 4.28 แสดงสี 2 ในผลงานชิ้นที่ 2	55
ภาพที่ 4.29 แสดงสี 1 ในผลงานชิ้นที่ 3	56
ภาพที่ 4.30 แสดงสี 2 ในผลงานชิ้นที่ 3	56
ภาพที่ 4.31 แสดงแสงและเงาในผลงานชิ้นที่ 1	57
ภาพที่ 4.32 แสดงแสงและเงาในผลงานชิ้นที่ 2	58
ภาพที่ 4.33 แสดงแสงและเงาในผลงานชิ้นที่ 3	58
ภาพที่ 4.34 แสดงเอกภาพในผลงานชิ้นที่ 1	59
ภาพที่ 4.35 แสดงเอกภาพในผลงานชิ้นที่ 2	60
ภาพที่ 4.36 แสดงเอกภาพในผลงานชิ้นที่ 3	61
ภาพที่ 4.37 แสดงความสัมพันธ์ 1 ในผลงานที่ 1	62
ภาพที่ 4.38 แสดงความสัมพันธ์ 2 ในผลงานที่ 1	62
ภาพที่ 4.39 แสดงความสัมพันธ์ในผลงานที่ 2	62
ภาพที่ 4.40 แสดงความสัมพันธ์ 1 ในผลงานที่ 3	63
ภาพที่ 4.41 แสดงความสัมพันธ์ 2 ในผลงานที่ 3	63
ภาพที่ 4.42 แสดงความกลมกลืนในผลงานชิ้นที่ 1	64
ภาพที่ 4.43 แสดงความกลมกลืนในผลงานชิ้นที่ 2	65
ภาพที่ 4.44 แสดงความกลมกลืนในผลงานชิ้นที่ 3	66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.45 แสดงจังหวัด 1 ในผลงานชิ้นที่ 1	67
ภาพที่ 4.46 แสดงจังหวัด 2 ในผลงานชิ้นที่ 1	67
ภาพที่ 4.47 แสดงจังหวัด 3 ในผลงานชิ้นที่ 1	67
ภาพที่ 4.48 แสดงจังหวัด 1 ในผลงานชิ้นที่ 2	68
ภาพที่ 4.49 แสดงจังหวัด 2 ในผลงานชิ้นที่ 2	68
ภาพที่ 4.50 แสดงจังหวัดในผลงานชิ้นที่ 3	69

บทที่ 1

บทนำ

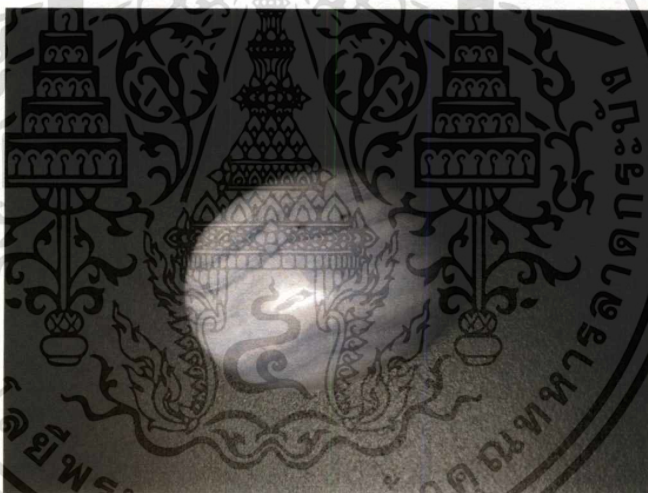
1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าได้นำเสนอเรื่องราวของ “ความเชื่อ” ซึ่งราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความหมายของความเชื่อไว้ว่า มีรูปแบบที่เป็นการยอมรับว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นความจริง มีการดำรงอยู่จริง โดยอาศัยประสบการณ์ตรง การไตร่ตรองหรือการอนุมาน

โดยพื้นฐานทางวัฒนธรรมในภูมิภาคท้องถิ่นของข้าพเจ้า ได้พบเห็นวัตถุทางความเชื่อโดยทั่วไป ทั้งในบ้านของข้าพเจ้าเอง ตามตลาดร้านค้าต่างๆหรือในบริเวณของศาสนสถาน โดยส่วนตัวข้าพเจ้ามองเห็นความน่าสนใจของวัตถุทางความเชื่อ ว่าเป็นวัตถุทั้งทางรูปธรรมและนามธรรม กล่าวคือวัตถุทางความเชื่อสามารถรับรู้ได้ด้วยตาและสัมผัสได้ด้วยกาย อีกทั้งยังเชื่อมโยงต่อความรู้สึกแลจิตใจของมนุษย์อีกด้วย ตัวข้าพเจ้านั้นเติบโตขึ้นมาท่ามกลางเรื่องราวทางความเชื่อจากในหลายสิ่งๆ ตั้งแต่ ศาสนา ลัทธิ ภาพยนตร์ ละคร วิดีโอเกมส์ สิ่งต่างๆเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนประกอบในประสบการณ์ที่ได้ทำให้เกิดเป็นผลงานชุด “วัตถุแห่งจิตนาการเหนือธรรมชาติ”

ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำวัตถุทางความเชื่อมาใช้ประกอบกับผลงาน โดยข้าพเจ้าได้หยิบยก “หิน” อันเป็นวัตถุที่มีความหมายถึงเรื่องราวทางความเชื่อ ซึ่งเหตุผลที่ข้าพเจ้านำหินมาเป็นสิ่งเล่าเรื่องทางความเชื่อนั้น ก็เนื่องมาจากข้าพเจ้ามีประสบการณ์ต่อวัตถุทางความเชื่อประเภทนี้ และหากกล่าวย้อนไปถึงในช่วงเวลาหนึ่งที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้มีความรู้สึกสนใจในเรื่องของความเชื่อมากนัก ในช่วงนั้นข้าพเจ้าพบเห็นว่ามีบุคคลจำนวนหนึ่งที่มักจะพกพาสิ่งของอันเป็นวัตถุทางความเชื่อเช่น พระเครื่อง เครื่องรางของขลัง โดยจะพกไว้กับตัวเสมอ แล้วบุคคลเหล่านั้นก็กล่าวว่าสิ่งนี้จะช่วยนำสิ่งอันเป็นมงคลมาสู่ผู้ครอบครอง ซึ่งข้าพเจ้าเองก็พกพระเครื่องไว้ตลอดเวลาตามคำแนะนำของมารดา ท่านกล่าวว่าสิ่งนี้จะช่วยดูแลและปกป้องตัวข้าพเจ้าจากสิ่งที่ไม่เป็นมงคล และนั่นเองก็เป็นประสบการณ์ที่ทำให้ข้าพเจ้าได้เกิดความรู้สึกนึกคิดขึ้นมาว่า สิ่งเหล่านี้คือทางออกของการที่มนุษย์คนหนึ่งจะประสบกับโชคที่ดี เมื่อมาถึงในช่วงเวลาที่ข้าพเจ้ามีความประสงค์ที่จะมีโชคดีๆเข้ามาในชีวิต ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะพก “หินนำโชค” เพื่อหวังว่าจะมีโชคที่ดี

ในช่วงแรกที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาเรื่องราวของหินนำโชคต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าก็เริ่มหาข้อมูลว่าหินแบบต่าง ๆ มีความสวยงามอย่างไรและมีความหมายถึงสิ่งใด โดยข้าพเจ้าจะศึกษาข้อมูลส่วนใหญ่จากทางสื่อออนไลน์ เมื่อเวลาผ่านไปข้าพเจ้าก็เกิดความรู้สึกอยากได้หินที่จะช่วยนำโชคมาครอบครอง ข้าพเจ้าจึงเริ่มตามหาหินนำโชคชนิดหนึ่งที่ข้าพเจ้าชื่นชอบในเรื่องของความหมายและความงาม โดยหินชนิดนี้มีชื่อเรียกว่า “บลูละ อากेट” (Blue Lace Agate) จัดเป็นเป็นอัญมณีในกลุ่มหินอากेटชนิดหนึ่ง มีสีฟ้าอมม่วงอ่อนๆ มีลายขาวในเนื้อ โดยรวมเป็นลักษณะฟ้าอมเทาสลับลายขาวเป็นชั้นๆ เชื่อกันว่าบลูละ อากेटจะช่วยให้อารมณ์สงบ ยังมีความเชื่อดูว่าหินนี้เป็นเหมือนเครื่องรางของขลังตั้งแต่โบราณโดยชาวอียิปต์ ซึ่งชาวอียิปต์ถือว่าจะช่วยป้องกันภัยอันตรายให้เจ้าของและเป็นตัวแทนทรัพย์สิน เพิ่มความมั่งคั่งเสริมโชคลาภและนำพาทรัพย์สินอีกทั้งเสริมมงคลด้านปกป้องคุ้มครอง เสริมความรุ่งเรือง เสริมพลังทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญาดี เป็นหินที่มีความสวยงามและหายากกว่าหินอากेटชนิดอื่น (gemspalace.blogspot,2554:Online)

ภาพที่ 1.1 หินบลูละ อากेट

ซึ่งเมื่อข้าพเจ้าได้นำหินชิ้นนี้ติดตัวไว้ก็เกิดความรู้สึกว่า หินก้อนเล็กๆ ก็มีผลต่อจิตใจเล็กๆ ของข้าพเจ้า ส่วนตัวข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าการเล่าคำบรรยายดีๆ ที่ข้าพเจ้าได้อ่านความหมายของหินชนิดนี้ ได้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่จะพกหินนี้เอาไว้ติดตัว แต่ถึงกระนั้นตัวหินบลูละ อากेटนี้ก็ยังมีผลต่อจิตใจของข้าพเจ้าในเรื่องของความรู้สึกที่ไม่ดีด้วยเช่นกัน เหตุเพราะด้วยความสวยงามของหินที่ข้าพเจ้าชื่นชอบและหลงใหล อาจมีโอกาที่จะแตกหักได้ ข้าพเจ้าจึงเกิดความหวงจนเกิดเป็นความทุกข์ว่าถ้าหากสิ่งที่มีข้าพเจ้ารักจะต้องเปลี่ยนแปลงไป ข้าพเจ้าจึงมีความรู้สึกได้ว่า อันสิ่งใดๆ นั้นที่เราได้ครอบครองและปรารถนาย่อมมีผลต่อจิตใจของมนุษย์ที่ทั้งดีและไม่ดี

ข้าพเจ้าได้ออกแบบและสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้จากความรู้สึกของมนุษย์ ที่บูชาและมีความเชื่อต่อวัตถุ ความเชื่อในทศนคติของข้าพเจ้า มิได้หมายถึงเพียงเรื่องของการบูชาในวัตถุเพียงเท่านั้น แต่ยังหมายถึง “การเชื่อในอารมณ์” กล่าวคือมนุษย์จะดำรงอยู่บนพื้นฐานทางอารมณ์อันประกอบไปด้วยอารมณ์รัก โลภ โกรธ หลงโดยมนุษย์มักจะผูกติดตัวตนไว้กับสิ่งเหล่านี้ ซึ่งมนุษย์ก็จะตกเป็นทาสแห่งอารมณ์และยึดมั่น ถือมันต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่มีความจริงและยั่งยืน อันมีความสอดคล้องกับ “หลักกรรม” ที่ “ท่านพุทธทาสภิกขุ” ได้กล่าวไว้ว่า ความยึดมั่นถือมันมี 2 อย่างคือ “ยึดมั่นว่าเรา” และ “ยึดมั่นว่าของเรา” ยึดมั่นว่าเรานั้นคือรู้สึกว่าเป็นเรา เราเป็นอย่างนั้นเราเป็นอย่างนี้และยึดมั่นว่าของเราคือมันของเรานั้นของที่เรารักที่เราชอบ ฉะนั้นในการสร้างสรรค์ผลงานในหัวข้อวัตถุแห่งจินตนาการเหนือธรรมชาติ ข้าพเจ้าจึงพิจารณาว่าหินนำโชคนั้นยังมีความเป็น “สัญลักษณ์” อันเป็นสิ่งที่มีความมากกว่าแค่ความงามตามธรรมชาติและ ความหมายที่สวยงาม

คำว่า “สัญลักษณ์” ดังที่พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาฉบับราชบัณฑิตยสถานอธิบายไว้ว่า สัญลักษณ์ (sign) หมายถึงอาการ เครื่องบ่งชี้ หรือสัญลักษณ์ใดๆ ไม่ว่าจะเป็สิ่งของ คำพูด กริยา การกระทำ เครื่องหมายขีดเขียน หรืออื่นๆ ที่เป็นตัวแทนหรือแสดง ความหมายอย่างหนึ่งอย่างใด สัญลักษณ์อาจสื่อความหมายอย่างตรงไปตรงมา เช่น การส่งสัญญาณ(signal) เพื่อสื่อความหมายตามที่เข้าใจกันทั่วไป หรือตามที่ได้ตกลงกันไว้ หรืออาจเป็นสัญลักษณ์(symbol) ที่สื่อความหมายลึกซึ้ง นักสังคมวิทยาสนใจเรื่องสัญลักษณ์ในแง่ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารระหว่างผู้คนในสังคม ทั้งในเรื่องรูปแบบและสาระของการสื่อสารนั้น ซึ่งข้าพเจ้าได้หยิบยกเอาสัญลักษณ์ตามแนวคิดของโรลันด์ บาร์ตส์(Roland Barthes) ซึ่งกล่าวถึงความหมายโดยนัย(Connotative Meaning) เนื่องจากมองว่าเป็นความหมายที่มีความสำคัญอย่างแท้จริงในแง่ของการรับรู้ และความหมายโดยนัยนี้ยังสามารถอธิบายไปได้อีกหลายแนวคิด ซึ่งความหมายในขั้นนี้ จะเป็นการตีความหมายในระดับที่มีปัจจัยทางวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งไม่ได้เกิดจากตัวของสัญลักษณ์เอง เป็นการอธิบายถึงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น เมื่อสัญลักษณ์กระทบกับความรู้สึกหรืออารมณ์ของผู้ใช้และคุณค่าทางวัฒนธรรมของเขา ซึ่งสัญลักษณ์ในขั้นนี้จะทำหน้าที่ 2 ประการคือ ถ่ายทอดความหมายโดยนัยแฝงและถ่ายทอดความหมายในลักษณะมายาคติ(Myths) ซึ่งบาร์ตส์เรียกกระบวนการในการเปลี่ยนแปลง ลดทอน ปกปิด บิดเบือนฐานะการเป็นสัญลักษณ์ของสรรพสิ่งในสังคมให้กลายเป็นเรื่องของธรรมชาติ เป็นสิ่งปกติธรรมดาหรือเป็นสิ่งที่มิพบทบาท “ความคุ้นชิน” (nakhonsawanresearch.blogspot, 2552:Online)

ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำวัตถุจากธรรมชาติที่เป็น “หิน” อันมีมากมายหลายชนิด แต่ข้าพเจ้าเลือกนำหินที่มีชื่อว่า “แก้วโป่งข่าม” และยังมีชื่อเรียกได้อีกว่า แร่ควอตซ์ เขี้ยวหนุมาน หรือบ้างก็เรียก หินจุกเจีย ลักษณะทางกายภาพของวัตถุนี้จะมีความวาวคล้ายแก้ว รอยแตกเว้า และมีรูปร่างของผลึก

ประโยชน์ของแร่ควอตซ์ถูกนำไปใช้เป็นวัสดุทางอุตสาหกรรม (dmr.go.th,2561:Online) และถูกหยิบยกให้เป็นวัสดุทางความเชื่ออีกด้วย ในบริเวณทางภาคเหนือของประเทศไทย มีความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติต่อแร่ควอตซ์หรือแก้วโป่งข่าม ซึ่งจำแนกความหมายของคำว่าแก้วโป่งข่ามได้ดังนี้ แก้วหมายถึงหินที่สามารถมองลอดเข้าไปภายในได้ โป่งหมายถึงแหล่งหรือพื้นที่ที่เกิดขึ้น คล้ายกับดินโป่งที่เป็นแหล่งอาหารของสัตว์ป่า ข่ามหมายถึงความอยู่ยงคงกระพัน โดยในผู้ที่นับถือกล่าวว่าโป่งข่ามเป็นวัตถุมงคล มีคุณค่าทางไสยศาสตร์ (chiangmainews.co.th,2561:Online) สำหรับข้าพเจ้านั้นความน่าสนใจของแก้วโป่งข่ามหรือแร่ควอตซ์นั้นอยู่ที่ขนาดของหินที่ไม่ว่าจะเล็กเท่าเล็บของข้าพเจ้าหรือใหญ่เท่าฝ่ามือก็จะมีผลึกเป็นเหลี่ยมที่ให้มุมมองที่พิเศษกว่าหินชนิดอื่น จึงทำให้ข้าพเจ้าสามารถประยุกต์เข้ากับผลงานได้เป็นอย่างดี

แนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานชุดวัตถุแห่งจินตนาการเหนือธรรมชาตินี้ ข้าพเจ้านำเอาสิ่งที่เป็นอยู่แวดล้อมข้าพเจ้าอันได้พบเห็นมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ให้ออกมาเป็นรูปธรรม โดยยกตัวอย่างเช่น การไหลของน้ำตาที่เย็นอันมีความสอดคล้องกับเรื่องของเวลาที่เวียนไปของมนุษย์ พุดถึงสังขารการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับ ไปของชีวิตอันความเป็นจริงที่มนุษย์ดำรงอยู่ในโลกใบนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 หาคำเชื่อมโยงระหว่างวัสดุทางความเชื่อกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
- 1.2.2 แสดงเรื่องราวทางความเชื่อในสังคมไทย
- 1.2.3 นำเสนอความทุกข์อันเกิดจากความเชื่อที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์
- 1.2.4 เพื่อนำเสนอแง่มุมสังขารอันเป็นความจริงของชีวิต

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 เป็นประติมากรรมที่สร้างสรรค์จากดินปั้นโพลิเมอร์ (Polymer clay) สีโทนผิวเนื้อของมนุษย์และเป็นประติมากรรมแบบลอยตัว
- 1.3.2 นำวัตถุ “แร่ควอตซ์” หรือ “แก้วโป่งข่าม” มาใช้ร่วมกับผลงานสร้างสรรค์
- 1.3.3 ใช้รูปร่าง รูปทรงของมนุษย์ดัดแปลงเข้ากับรูปร่างและรูปทรงของสิ่งอื่น ได้แก่ ต้นไม้ เทียน รวากันทางเดิน

บทที่ 2

อิทธิพลที่ได้รับ

2.1 อิทธิพลทางรูปแบบศิลปะ

ผลงานชุด “วัตถุแห่งจินตนาการเหนือธรรมชาติ” เป็นผลงานที่มาจากความเชื่อของมนุษย์ที่มีต่อวัตถุอันมาจากธรรมชาติ ซึ่งเป็นความเชื่อที่เกิดขึ้นภายในสังคมไทย

ผลงานชุดนี้นำเสนอในรูปแบบของความเหนือจริง ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงของมนุษย์มาสร้างสรรค์กับวัตถุ “แร่ควอตซ์” นำมาประกอบกันให้มีความเชื่อมโยงโดยใช้ภาพลักษณ์ของสิ่งต่างๆ ที่สามารถบอกเล่าถึงความเชื่อในมนุษย์ได้

จุดประสงค์ของผลงานชุดนี้ต้องการแสดงให้เห็นถึงสัญลักษณ์ของความรู้สึกในมนุษย์ โดยกล่าวถึงความยึดมั่น ตีอมนั่นของมนุษย์ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักศีลธรรม

2.1.1 ศิลปะลัทธิเหนือจริง(Surrealism) ลัทธิศิลปะเหนือจริง เริ่มขึ้นตอนต้นของศตวรรษที่ 20 ในประเทศฝรั่งเศส มีรูปแบบรากฐานมาจากกลุ่มดาดา (Dada) ศิลปะเหนือจริงเป็นศิลปะที่ว้าก้นด้วยเรื่องของ การถ่ายทอดภาพจากจิตใต้สำนึก ความเพ้อฝัน ความแปลกแยกโดดเดี่ยว ฯลฯ งานของกลุ่มนี้จึงมักเกี่ยวข้องกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ “ซิกมันด์ ฟรอยด์” ที่ว่า “มนุษย์ทุกคนอยู่ภายใต้อิทธิพลของจิตไร้สำนึก ซึ่งเราฝังความอยากอันมิได้ชัดเจนเอาไว้ จนทำให้รู้สึกว่าการป่าเถื่อนยังมีได้หายไปจากมนุษย์ หากแต่หลบอยู่ในส่วนลึกของจิตใจ”

“ศิลปะแนวเซอเรียลลิสม์” มีความหมายว่า “เหนือความจริง” เพราะศิลปะแนวนี้ถ่ายทอดเรื่องราวเหนือธรรมชาติ มีการถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในความฝันออกมาเป็นผลงาน งานเซอเรียลลิสม์มีความสำคัญอยู่ที่ การแสดงออกของจิตใต้สำนึกอย่างอิสระ ปราศจากการควบคุมของเหตุผล มีความฝัน อารมณ์และ จินตนาการค่อนข้างโน้มเอียงไปในทาง “กามวิสัย” (Erotica) อันเป็นสิ่งที่จำลองเรื่องเพศ

หลักการของเซอเรียลลิสม์คือ จินตนาการเป็นส่วนสำคัญของการแสดงออก แนวคิดของศิลปะเหนือจริง เกิดจากการตั้งคำถามในการใช้ชีวิตของมนุษย์ว่า จริงๆ แล้วสิ่งที่เราเคยถูกสอนมาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความเชื่อ ประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ นั้น มีความจำเป็นต่อชีวิตเราจริงหรือไม่ (chaiyan2222.wordpress,2554:online)

2.1.2 ศิลปะรูปสัญลักษณ์ (Figurative art) เป็นรูปแบบงานศิลปะที่แสดงรูปสัญลักษณ์ของวัตถุต่าง ๆ ที่พบเห็นในธรรมชาติ โดยยึดหลักการนำเสนอเรื่องราวในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังตาที่เห็น และไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือบิดเบือนใด ๆ ไปจากความเป็นจริงหรือรูปธรรมที่เห็น แต่สามารถประสานความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ลงไปในงานได้ (th.wikipedia.org,2561:online)

ในความคิดของข้าพเจ้าศิลปะแบบ “รูปสัญลักษณ์” เป็นศิลปะที่ให้คุณค่าต่อมนุษย์ในเชิงของจิตใจมากกว่าแค่การมองเห็น ในด้านจิตใจนั้นเป็นเรื่องของการมีประสบการณ์ที่มนุษย์มีต่อวัตถุ ซึ่งรูปสัญลักษณ์ภายนอกของวัตถุจะมีความหมายในตัวเองและโดยมนุษย์เป็นผู้ตีความกับวัตถุนั้น โดยเปรียบเทียบในตัววัตถุเองก็มีประสบการณ์ส่วนตัวเช่นเดียวกับมนุษย์ ศิลปะรูปสัญลักษณ์ก็มีความสอดคล้องแนวคิดของการนำวัตถุสำเร็จรูป(Ready made) ดังจะกล่าวถึงศิลปินที่เป็นต้นแบบและมีอิทธิพลในแนวคิดนี้ในลำดับถัดไป

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

2.2.1 มาร์แชล ดูว์ชอง (Marcel Duchamp)

28 กรกฎาคม พ.ศ.2430 – 2 ตุลาคม พ.ศ.2511 เกิดที่แมต็งวีล-เครอวง ประเทศฝรั่งเศส (th.wikipedia.org,2558:online)

มาร์แชล ดูชองปี (Marcel Duchamp) เป็นชาวฝรั่งเศส-อเมริกันผู้มีอิทธิพลทางความคิดต่อวงการศิลปะสมัยใหม่มากที่สุดคนหนึ่ง และได้ชื่อว่าเป็นบิดาของศิลปะแนวคอนเซ็ปชวล (Conceptual Art) พูดได้ว่าคนทำงานศิลปะร่วมสมัยทุกวันนี้ต่างได้รับแรงบันดาลใจจากเขาไม่มากก็น้อย

ในปี 2458 ดูชองปีได้คิดค้นศิลปะแนวทางใหม่ที่เรียกว่า “Readymades” ซึ่งนำเอาวัตถุและข้าวของที่เรพบเห็นในชีวิตประจำวันมาทำให้กลายเป็นศิลปะ ด้วยการหยิบเอาของสำเร็จรูปที่หาซื้อได้ตามร้านค้าทั่วไปอย่างเช่น พลับดักหิมะ กรงนก ที่วางขวดไวน์ เก้าอี้ ล้อจักรยาน เครื่องพิมพ์ดีด มาวางตั้งบนฐาน แล้วบอกว่ามันเป็นผลงานศิลปะโดยแทบจะไม่ได้ปรุงแต่งหรือเปลี่ยนแปลงอะไรเลยแม้แต่น้อย ซึ่งนับเป็นแนวคิดที่ทำลายขนบของศิลปะอย่างห้าวหาญ และยังทำลายสถาบันศิลปะอันทรงเกียรติในสมัยนั้นเป็นอย่างยิ่ง

แนวคิด Readymades แสดงให้เห็นว่า สิ่งใดก็ตามที่ศิลปินเห็นว่ามีความพอที่จะเป็นศิลปะ สิ่งนั้นก็สามารถเป็นศิลปะได้ ไม่ว่าจะเป็สิ่งของต่ำต้อยด้อยค่า หรือปกติธรรมดาแค่ไหน นั่นจึงหมายความว่า สิ่งที่สำคัญสำหรับการเป็นศิลปะไม่ใช่ตัววัตถุ หากแต่เป็นความคิดของศิลปินมากกว่า อันที่จริงแล้วเขาเพียงแค่ต้องการปฏิเสธความงามทางสายตา ทำลายคุณค่า และลดทอนความศักดิ์สิทธิ์

ของงานศิลปะให้กลายเป็นของสามัญธรรมดา ดูของปีพยายามกระตุ้นเราให้คนเลิกเทิดทูนบูชาศิลปะ แต่หันมาครุ่นคิดหาความหมายของมันแทน (minimore,2560:online)

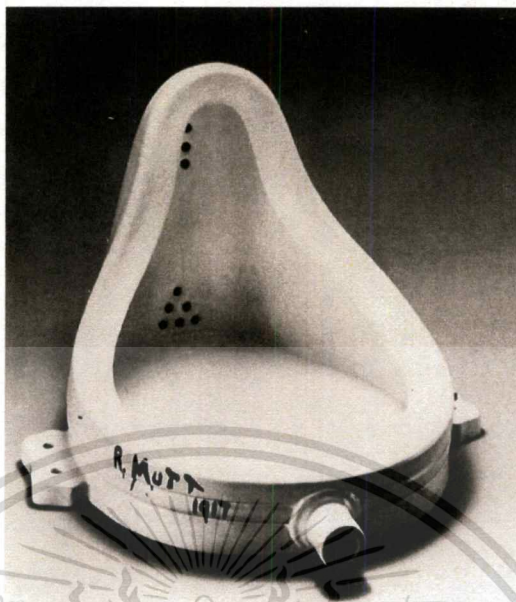
มาร์แชล ดูว์ซ็อง เป็นศิลปินที่ข้าพเจ้าคุ้นชื่อของเขาเป็นอย่างดีเพราะเขานั้นมักจะถูกพูดถึงในเรื่องของศิลปะที่มีความแปลกใหม่ ผลงานที่โดดเด่นของเขาที่ข้าพเจ้าจดจำได้อย่างแม่นยำคือ ภาพของสุนัขที่ใส่สำหรับยีนปีสสาวะ ซึ่งเป็นผลงานที่มีความประหลาดเป็นอย่างมากในความคิดของข้าพเจ้า การที่นำวัตถุสำเร็จรูป(Ready made) มาแสดงผลงาน เป็นเรื่องราวที่ช่วยจุดประกายการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า สิ่งที่ดูว์ซ็องทำนั้นได้ทำให้ข้าพเจ้าได้มีมุมมองที่กว้างขึ้น และเปิดแนวความคิดให้เห็นถึงความงามของวัตถุที่อยู่ในรอบตัว

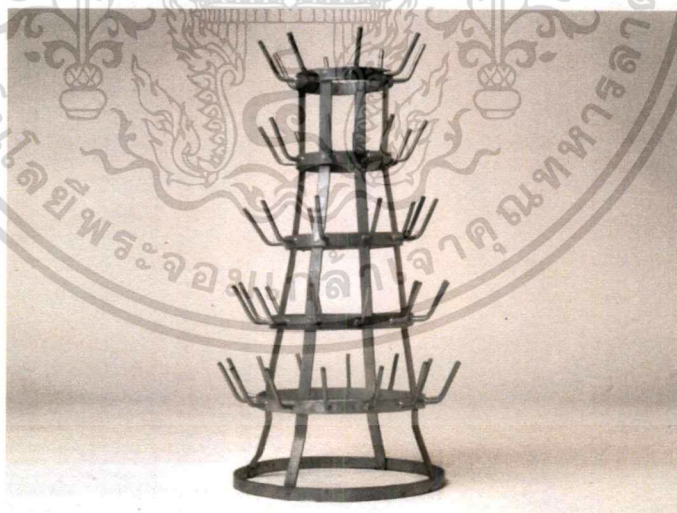
ภาพที่ 2.1 ศิลปิน มาร์แชล ดูว์ซ็อง (Marcel Duchamp)

(INTERALIA MAGAZINE,2557:Online)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

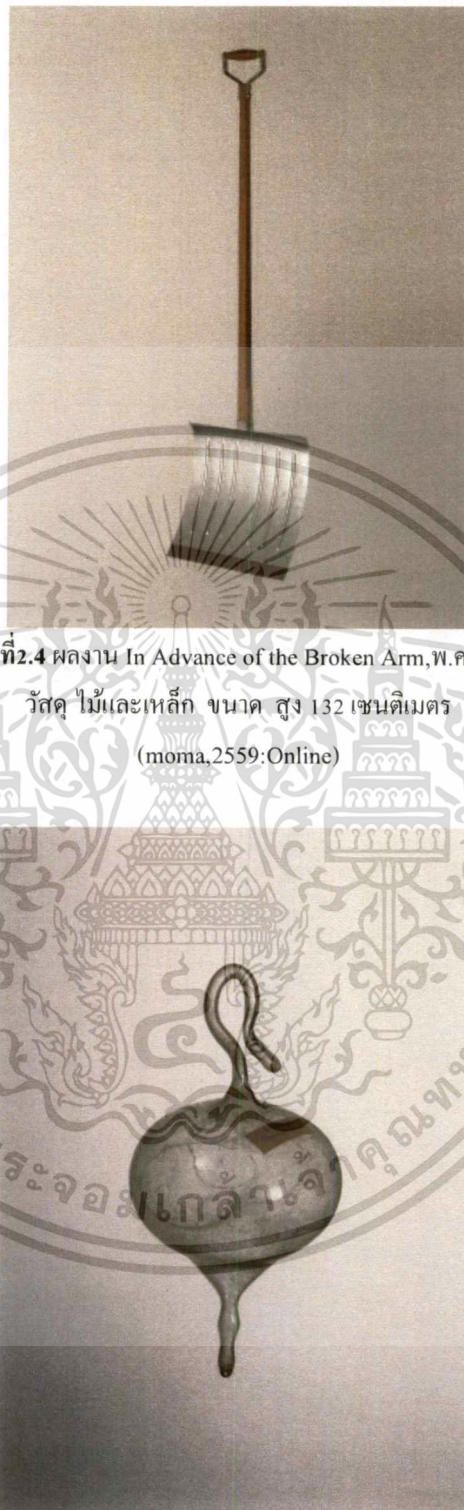

ภาพที่ 2.2 ผลงาน Fountain (Duchamp), พ.ศ. 2460
วัสดุ เซรามิก ขนาด กว้าง 38.1 เซนติเมตร x ยาว 48.9 เซนติเมตร x สูง 62.55 เซนติเมตร
(Artsy, 2560: Online)

ภาพที่ 2.3 ผลงาน Bottle Rack, พ.ศ. 2457
วัสดุ เหล็ก ขนาด กว้าง 4 นิ้ว x ยาว 16 นิ้ว
(weeklstandard, 2561: Online)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 ผลงาน In Advance of the Broken Arm, พ.ศ. 2507

วัสดุ ไม้และเหล็ก ขนาด สูง 132 เซนติเมตร

(moma, 2559: Online)

ภาพที่ 2.5 ผลงาน 50 cc of Paris Air, พ.ศ. 2462

วัสดุ แก้ว ขนาด สูง 13.3 เซนติเมตร

(unprojects, ไม่ระบุปี: Online)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

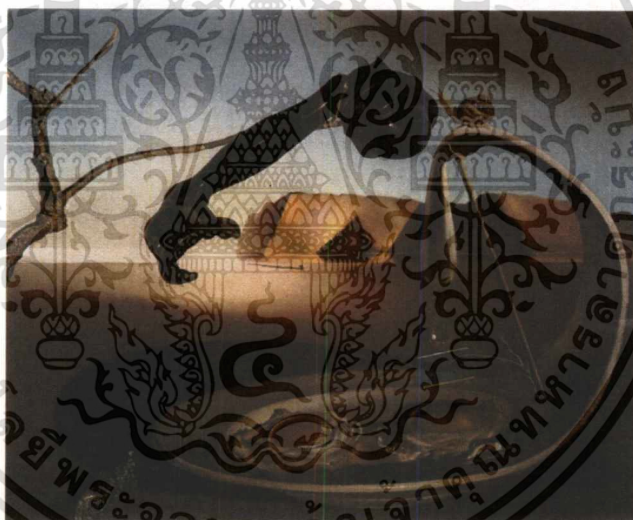
2.2.2 ซัลวาโด ดาลี (Salvador Dalí)

11 พฤษภาคม พ.ศ. 2447 – 23 มกราคม พ.ศ. 2532

ดาลีมุ่งงานแสดงศิลปะครั้งแรกตอนเขาอายุ 14 ปี โดยหอศิลป์แห่งนั้นก็คือบ้านของเขาเอง ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ของเขา ดาลีศึกษาศิลปะที่โรงเรียนสอนศิลปะแห่งหนึ่งในกรุงมาดริด แต่เขาไม่เคยเข้าสอบเลยแม้แต่ครั้งเดียว เพราะตัวเขานั้นคิดว่าไม่มีใครสามารถที่จะตัดสิน “ศิลปะ” ได้ เขาจึงทำทุกอย่างเพื่อการสร้างสรรค์งานศิลปะในแบบของตัวเอง

เมื่อดาลีอายุได้ 25 ปี เขาได้เข้าร่วมกับศิลปินกลุ่ม Surrealism ซึ่งกลุ่มนี้มีจุดมุ่งหมายที่เน้นความเพ้อฝันเหนือจริง ในช่วงนี้เองที่เขาได้พบกับ “ปาโบล ปิกัสโซ” จิตรกรเอกอีกคนหนึ่ง

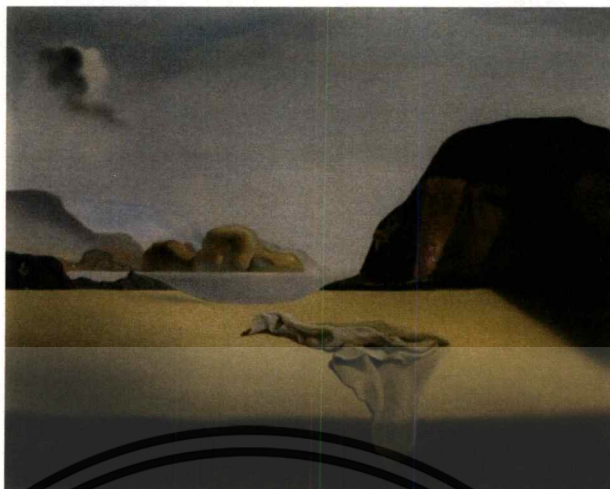
ในช่วงอายุ 34 ปี การเขียนรูปของดาลีได้เริ่มพัฒนาจนกลายมาเป็นแนวลักษณะที่เห็นกันในปัจจุบัน ซึ่งเป็นแนวทางที่กลายเอกลักษณ์ของเขาเอง โดยยกตัวอย่างผลงานเช่น รูปภาพสีน้ำมันชื่อ Sublime Moment และ The Transparent Simulacrum Of The Forged Image

ภาพที่ 2.6 ผลงาน The Sublime Moment, พ.ศ. 2481

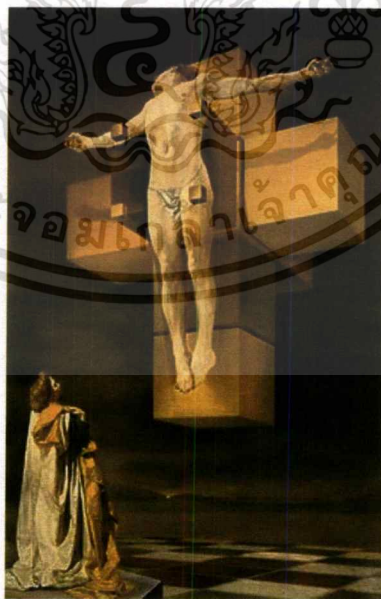
(wikiart, 2559: Online)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 ผลงาน The Transparent Simulacrum of the Feigned Image, พ.ศ. 2481
(albrightknox, ไม่ระบุปี: Online)

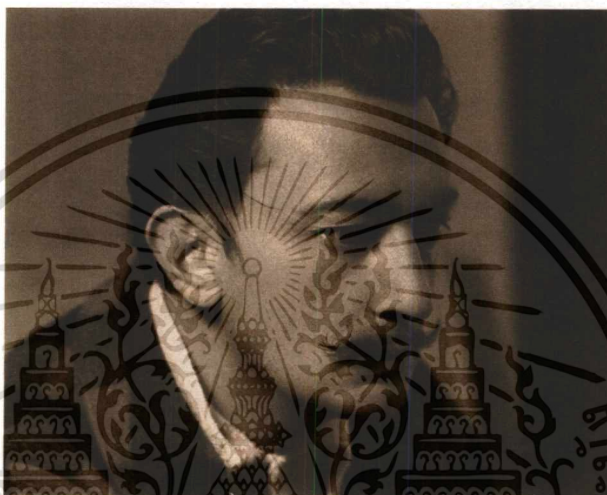
ในปี พ.ศ. 2497 คาสตีเริ่มเขียนงานแนวศาสนา เช่นภาพ Crucifixion ซึ่งจะสังเกตเห็นว่าเขาเริ่มเบนการสร้างสรรค์ผลงานมาทำงานแนว “ศาสนา” ตั้งแต่เมื่อประมาณปีพ.ศ. 2495 ซึ่งนั่นก็เป็นเหตุผลที่ทำให้เขาถูกขับไล่ออกจากกลุ่ม Surrealism แต่ส่วนตัวของคาสตีเองบอกว่าเขาไม่แท้ละคือ “Surrealism” และต่อมาในปี พ.ศ. 2532 คาสตี ก็เสียชีวิตลงด้วยโรคหัวใจล้มเหลว รวมอายุได้ 85 ปี (th.wikipedia.org, 2561: Online)

ภาพที่ 2.8 ผลงาน Crucifixion (Hypercubic Body), พ.ศ. 2497
(wikipedia, 2562: Online)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซัลบาโด ดาลี เป็นบุคคลหนึ่งที่ข้าพเจ้าจดจำได้เป็นอย่างดีจากบุคลิกของเขา ข้าพเจ้าสนใจลักษณะผลงานของดาลีในส่วนของภาพรวมที่ให้ความรู้สึกดึงดูดสายตาด้วยรูปทรงที่ดูประหลาดและมีความน่าสนใจด้วยแนวคิดที่เขานำมาประยุกต์ได้อย่างกลมกลืน โดยส่วนตัวข้าพเจ้ามองว่างานของดาลีนั้นมีความเรียบง่ายแต่พิเศษ เหตุผลก็เพราะเขาจะนำเอาเรื่องราวที่ไม่ซับซ้อนเป็นเรื่องราวที่อยู่รอบตัวมาทำให้มีความโดดเด่นกว่าสิ่งที่เคยเป็นมา ซึ่งนั่นทำให้ผลงานของดาลีมีเสน่ห์และเป็นที่น่าสนใจ

ภาพที่ 2.9 ศิลปิน ซัลบาโด ดาลี (Salvador Dalí)

(montereycountyweekly,2559:Online)

ภาพที่ 2.10 ผลงาน Profile of Time,พ.ศ.2527

วัสดุ ทองสัมฤทธิ์ ขนาด กว้าง13.5 x สูง20 นิ้ว

(gormleys,ไม่ระบุปี:Online)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.11 ผลงาน The Surrealist Eyes,พ.ศ.2523
 วัสดุ ทองสัมฤทธิ์ ขนาด สูง 13.58 x กว้าง 12.14 x ลึก 6.14 นิ้ว
 (1stdibs,2559:Online)

ภาพที่ 2.12 ผลงาน Space Venus ,พ.ศ.2520
 วัสดุ ทองสัมฤทธิ์ ขนาด สูง 124 เซนติเมตร
 (thedaliuniverse,ไม่ระบุปี:Online)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.13 ผลงาน Snail and the Angel,พ.ศ.2527
 วัสดุ ทองสัมฤทธิ์ ขนาด สูง 44 เซนติเมตร
 (thedaliumiverse,ไม่ระบุปี:Online)

ภาพที่ 2.14 ผลงาน Lobster Telephone,พ.ศ.2479
 วัสดุ เหล็ก, พลาสติก,ยาง,เรซินและกระดาษ ขนาด 178 x 330 x 178 มิลเมตร
 (tate,2562:Online)

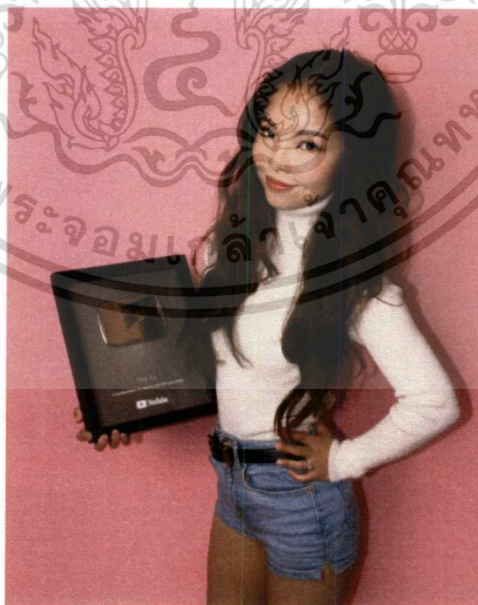
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 ทิน่า ยู (Tina Yu)

เดิมเธอเกิดที่ประเทศจีนแต่เธอถือได้ว่าเป็นศิลปินแห่งเมืองนิวยอร์ก เธอจบการศึกษามาจาก Pratt Institute ในหลักสูตร Graphic Design ซึ่งก็เป็นสถาบันศิลปะที่ตั้งอยู่ในเมืองนิวยอร์กเช่นกัน (tinayuartist:online)

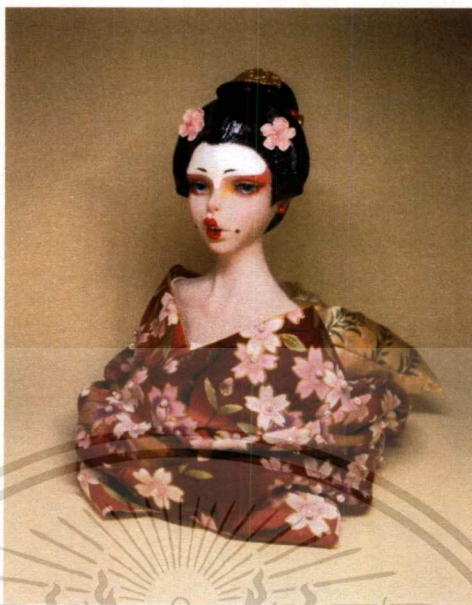
ข้าพเจ้าได้พบเห็นผลงานของ Tina Yu ครั้งแรกทางวิดีโอใน Youtube โดยเธอมักจะสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมจากวัสดุ “ดินโพลีเมอร์” (Polymer clay) ลักษณะของผลงานสร้างสรรค์ของเธอจะเป็นแบบโมเดล ซึ่งเป็นผลงานที่ดูมีขนาดไม่ใหญ่มากนักและมีความน่าสนใจด้วยลักษณะแนวงานที่มีความเป็นบุคคลิกของตัวเอง เนื้อหาของเธอส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับความรัก ตำนาน เรื่องเหนือจริงต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าเองก็สนใจ ซึ่งแนวคิด วิธีการในการทำงานและวัสดุที่ทिन่านำมาใช้ทำให้ข้าพเจ้าได้หิยขมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้

กล่าวถึงวัสดุที่ทिन่าใช้ซึ่งก็คือดิน โพลีเมอร์ ข้าพเจ้าได้รู้จักดินประเภทนี้มาจากเธอ ดินชนิดนี้ก็มีคุณสมบัติคือสามารถปั้นได้เรื่อยๆ โคนไม่แข็งตามอากาศแต่จะแข็งเมื่อนำไปอบในเตาอบความร้อน สิ่งที่ตอบใจทัยในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าก็คือ เนื้อดินที่มีสีเนื้อที่มาจากแบบสำเร็จรูปและความใสในเนื้อดินที่คล้ายคลึงกับเนื้อหนังของมนุษย์ อีกทั้งดิน โพลีเมอร์ยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับวัตถุอย่างหินที่มีพื้นผิวที่หลากหลายได้อย่างกลมกลืน ซึ่งเกร็ดความรู้ในเรื่องการใช้ดิน โพลีเมอร์นี้ข้าพเจ้าก็ได้เรียนรู้มาจากวิดีโอต่างๆของทิน่า ยูและการลองผิดลองถูกของข้าพเจ้าเองด้วย

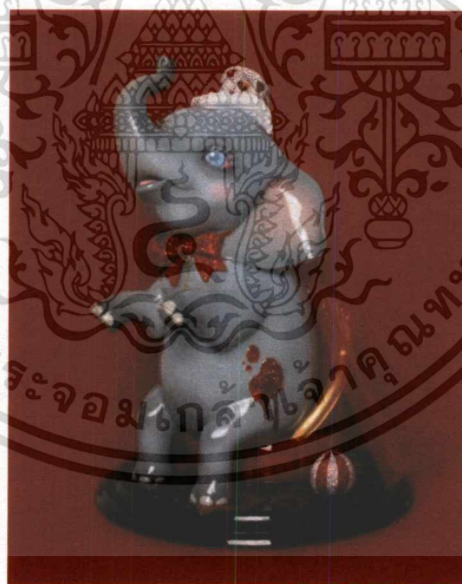
ภาพที่ 2.15 ศิลปิน ทิน่า ยู (Tina Yu)

(tinayuartist, ไม่ระบุปี:Online)

ภาพที่ 2.16 'MIHARU' Geisha, พ.ศ.2560

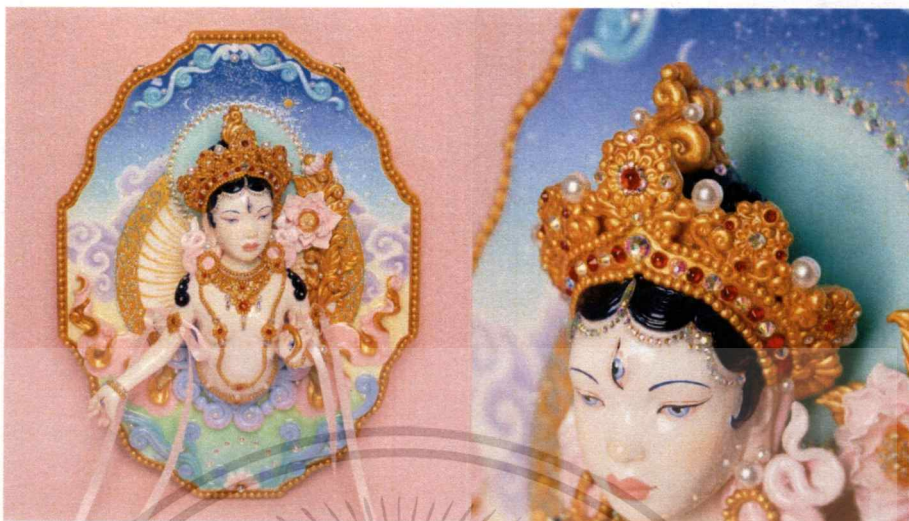
วัสดุ ดินโพลิเมอร์ ขนาด ไม่ปรากฏ
(thepluspaper, ไม่ระบุปี:Online)

ภาพที่ 2.17 Zombie Elephant , พ.ศ.2562

วัสดุ ดินโพลิเมอร์ ขนาด ไม่ปรากฏ
(tinayuartist, ไม่ระบุปี:Online)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.18 Goddess Tara,พ.ศ.2561
 วัสดุ ดินโพลิเมอร์ ขนาด ไม่ปรากฏ
 (YouTube,2561:Online)

ภาพที่ 2.19 Xue'Er,พ.ศ.2561
 วัสดุ ดินโพลิเมอร์ ขนาด ไม่ปรากฏ
 (YouTube,2561:Online)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

แรงบันดาลใจที่ทำให้เกิดผลงานชุดนี้คือ ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องราวของความเป็นมนุษย์ทั้งกายภาพร่างกายของมนุษย์และเรื่องของจิตใจมนุษย์ ข้าพเจ้าสนใจเรื่องของการเชื่อในมนุษย์เพราะข้าพเจ้ามองเห็นว่า การเชื่อเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวมนุษย์และเป็นเรื่องราวที่มีความเหนือจริง ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจ อีกทั้งในวัตถุทางความเชื่อที่เป็นหินนำโชคยังมีความงามที่น่าสนใจ

ภาพรวมของผลงานได้มีการนำลักษณะของสิ่งของและวัตถุที่ข้าพเจ้าพบเจอ อันมีความสอดคล้องกับความรู้สึกของมนุษย์ที่มีความเชื่อและยึดมั่น ยึดติดกับบางสิ่งบางอย่างที่จับต้องไม่ได้ให้ออกมาเป็นรูปธรรม ซึ่งสิ่งของและวัตถุที่ข้าพเจ้าใช้เป็นต้นแบบสำหรับเลียนแบบนั้น จะมีการดัดแปลงให้มีรูปแบบของผลงานในเชิงของความเหนือจริง ซึ่งสิ่งที่เป็นหัวใจหลักของงานชุดนี้มี 2 อย่างคือ ลักษณะของมนุษย์และวัตถุ(หินควอตซ์) โดยความเป็นมนุษย์ถูกแสดงออกมาจากรูปร่างและสีผิวของมนุษย์ ส่วนหินควอตซ์จะใช้หินที่มีรูปทรงและขนาดที่หลากหลายเพื่อสร้างมุมมองที่น่าสนใจ จุดประสงค์ที่ข้าพเจ้าต้องการบอกเล่าคือ แสดงให้เห็นถึงความเชื่อของมนุษย์อันยึดมั่นในวัตถุ และต้องการตีความวัตถุทางความเชื่อให้มีความหมายที่หลากหลายอาทิเช่น ตีความถึงหลัก“สัจธรรม”อันเป็นความจริงที่อยู่คู่กับชีวิตของมนุษย์

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

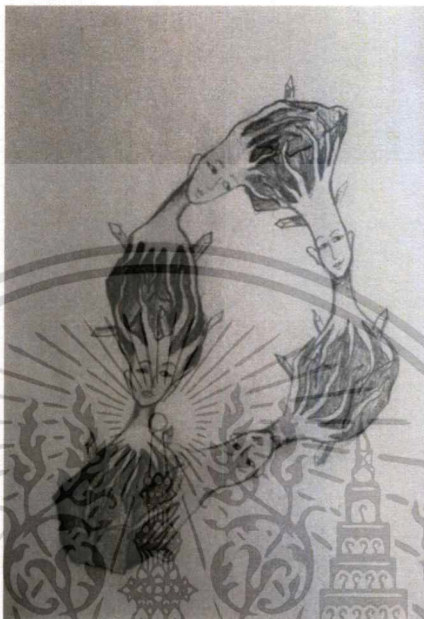
ข้าพเจ้าได้เลือกเอาหินควอตซ์หรือแก้วโป่งข่ามมาเป็นวัตถุทางความเชื่อ ซึ่งมีรูปลักษณะเป็นเหลี่ยมมุมและมีความใส วาวคล้ายแก้ว อีกทั้งยังมีคุณค่าต่อมนุษย์ในเรื่องของจิตใจ ข้าพเจ้าตัดยอดหินควอตซ์นี้ร่วมกับสรีระของมนุษย์ เข้ามาสร้างสรรค์และเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์กับวัตถุทางความเชื่อ ข้าพเจ้าจึงได้นำสิ่งที่เป็อยู่รอบตัวของข้าพเจ้าอันได้แก่ ต้นไม้ เทียน ราวกัน มาเป็นแนวความคิดในการออกแบบผลงานชุดนี้

ข้อมูลชุดแรกของข้าพเจ้าคือ ประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้าเองที่มีต่อวัตถุทางความเชื่อ ในการออกแบบผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าจึงเริ่มสังเกตตัวชี้เจ้าเองและสังเกตสิ่งรอบตัวด้วย โดยผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้ออกแบบผลงานจากความรู้สึกที่ยึดมั่น ถิ่นมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมาให้เป็นรูปธรรม ในการสร้างสรรค์จะมีวัตถุทางความเชื่อซึ่งข้าพเจ้าได้เลือกใช้หินควอตซ์(แก้วโป่งข่าม) โดยข้าพเจ้าได้ค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหินควอตซ์ที่พบในภูมิภาคประเทศไทยและความเชื่อของชาวไทยที่ต่อแก้วโป่งข่าม

การดำเนินการออกแบบผลงานในขั้นแรกข้าพเจ้าจะศึกษาสภาวะจิตใจของมนุษย์ที่มีความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติ สังเกตการดำเนินชีวิตของมนุษย์ที่อยู่ในสภาวะของการยึดติดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และข้าพเจ้าก็ค้นหาสิ่งที่เป็นเรื่องราวของวัตถุรอบตัวที่ให้ความรู้สึกถึงสภาวะจิตใจนั้นๆ เมื่อได้แนวความคิดที่เป็นข้อมูลแล้ว ข้าพเจ้าจึงเริ่มร่างภาพร่างด้วยดินสอบนกระดาษ บ้างก็ทำเป็นแบบจำลองเพื่อให้เห็นถึงการเล่นกับพื้นที่ ซึ่งข้าพเจ้ามักจะคำนึงถึงความเป็นไปได้ที่ข้าพเจ้าจะสามารถนำวัตถุทางความเชื่อ(แก้วโป่งข่าม) ที่มีน้ำหนักค่อนข้างมากมาประยุกต์เข้ากับผลงานแต่ก็ยังคงไว้ซึ่งผลงานที่สื่อถึงความเป็นเรื่องราวที่เหนือจริง

3.1การพัฒนาภาพร่างและแบบจำลอง

3.1.1ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 แบบที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 แบบที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าเลือกกระบวนการดำรงชีพของพีชมาเป็นแนวความคิดในการออกแบบผลงานชิ้นที่ 1 โดยลักษณะของพีชชนิดต่างๆจะมีรากไว้ยึดและชอนไช(ภาพที่ 3.3)ไปกับสิ่งที่จะทำให้พีชได้ตั้งตนและเติบโต ซึ่งเป็นสิ่งที่ให้ภาพแสดงออกถึงการ “ยึดติด” ของมนุษย์กับความเชื่อ ในการออกแบบนั้น ข้าพเจ้าได้นำความเป็นกายภาพของมนุษย์ลงไปผสมกับความเป็นพีช และนำวัตถุ “หินควอตซ์” มาเป็นสิ่งที่มนุษย์พีชนั้นกำลังยึดติด

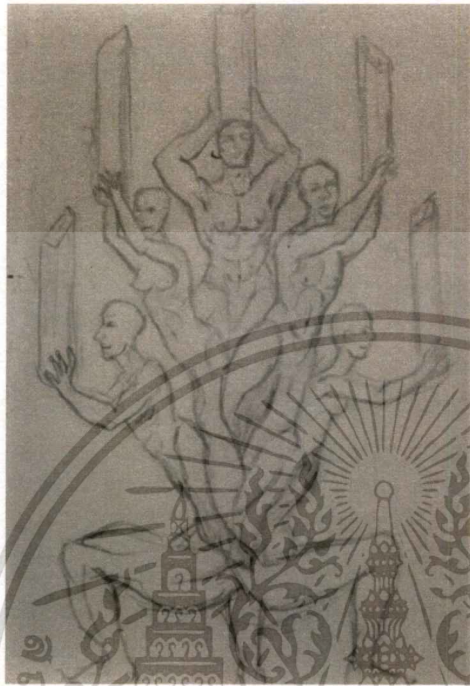

ภาพที่ 3.3 แนวความคิดในผลงานชิ้นที่ 1
(amazingthaitour,2558:Online)

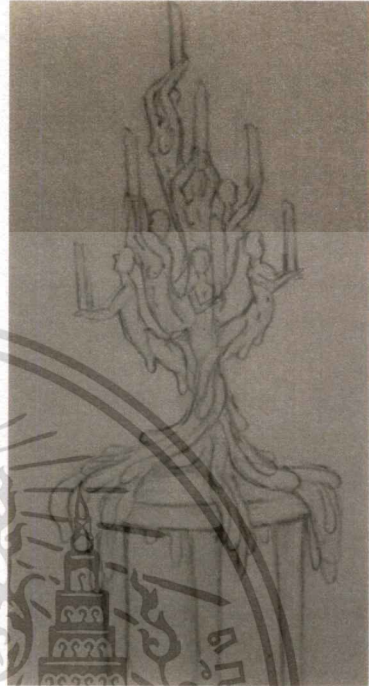
ข้าพเจ้าได้ตัดสินใจเลือกภาพร่างแบบที่ 2 ด้วยเหตุผลเพราะ ในภาพร่างการออกแบบลำดับที่ 2 มีการแสดงออกถึงความเป็นพีชที่ชัดเจนกว่าในแบบที่ 1 โดยในแบบที่ 2 นั้นข้าพเจ้าจะต้องสร้างสรรค์ออกมาเป็นชิ้นๆในแต่ละต้นพีช ข้าพเจ้าจึงสามารถออกแบบรูปลักษณ์ของผลงานได้หลากหลายกว่าภาพร่างแบบที่ 1

โดยรูปแบบของการสร้างสรรค์ในแบบที่ 2 นั้น ข้าพเจ้าจะสร้างสรรค์ให้ผลงานเป็นชิ้นย่อยๆของแต่ละชนิดต้นไม้โดยมีการนำลักษณะของต้นไม้มาใช้ ข้าพเจ้าจะใส่กายภาพของมนุษย์เข้าไปในต้นไม้ซึ่งเป็นการผสมกันระหว่างสองสิ่ง ในส่วนของรากต้นไม้ที่ข้าพเจ้าได้เลียนแบบลักษณะรากของต้นไม้ที่จะชอนไชไปตามสิ่งต่างๆที่อยู่ใกล้ราก ซึ่งต้นไม้จะใช้รากยึดไว้

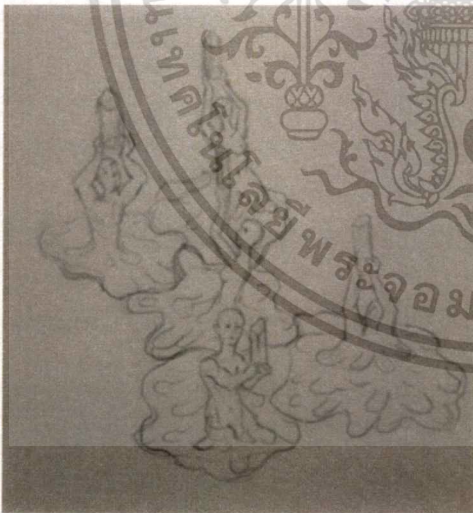
3.1.2 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2

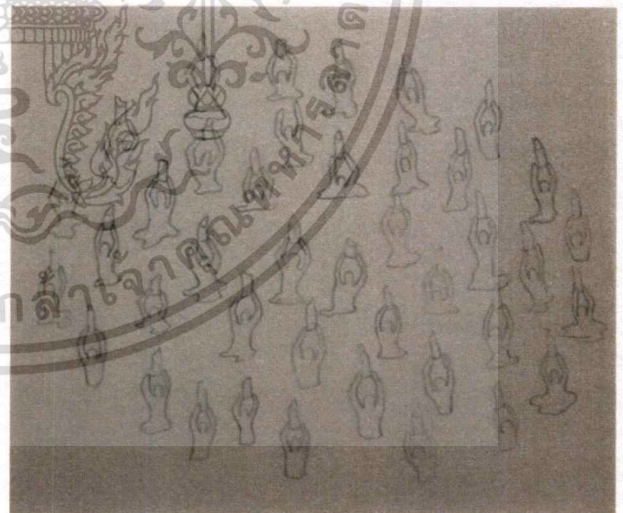
ภาพที่ 3.4 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 แบบที่ 1

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 แบบที่ 2

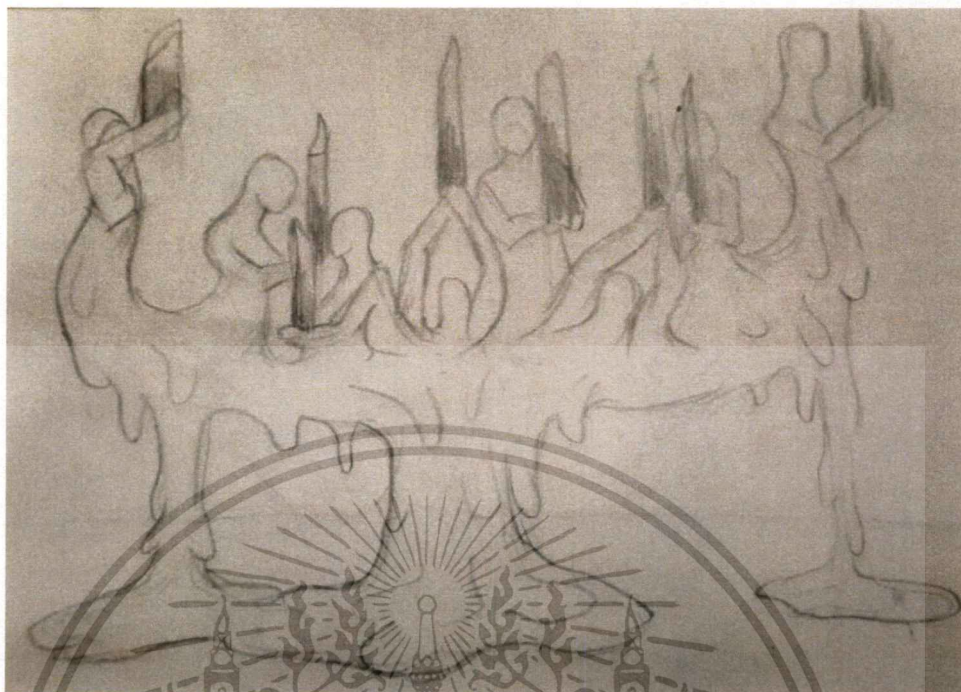

ภาพที่ 3.6 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 แบบที่ 3

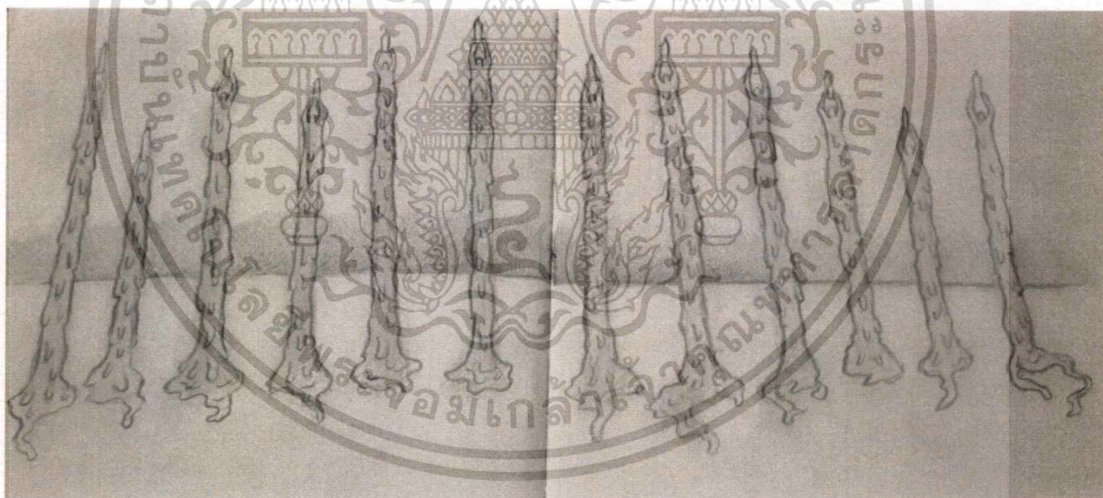

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 แบบที่ 3 (ภาพรวม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 2 แบบที่ 4

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างผลงานชั้นที่ 2 แบบที่ 5

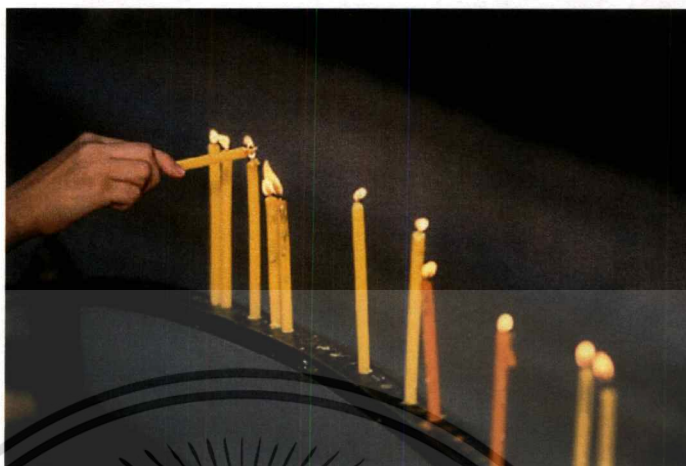
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าได้นำเอาปฏิริยาของเทียนไขที่มีการจุดไฟไว้มาออกแบบ ข้าพเจ้าสังเกตเห็นเทียนไขเวลาจุดไฟแล้วว่า มีลักษณะคล้ายกับว่าเทียนนั้นกำลังประกองดวงไฟไว้ ซึ่งก็คล้ายกับลักษณะของมนุษย์ที่กำลังยกบางสิ่งไว้เหนือหัว ซึ่งเป็นอากัปริยาของการนับถือบางสิ่งที่มีคุณค่าต่อมนุษย์ ในขณะที่เดียวกันเทียนก็ค่อยๆละลายลง ในการออกแบบผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้นำลักษณะของมนุษย์ทั้งรูปร่างและสีผิวมาแทนแท่งเทียนที่เป็นแบบปกติที่คุ้นเคย ลักษณะของการไหลของเทียนอันเรียกว่า“น้ำตาเทียน”มาแทนเวลา สังขารของมนุษย์ ที่ค่อยๆหมดไปแต่ก็ยังคงยึดถือวัตถุแห่งความเชื่อที่ส่องสว่างนั้นไว้ตลอดเวลา

ภาพที่ 3.10 แนวความคิด 1 ในผลงานชิ้นที่ 2
(bmmagazine,2562:Online)

ข้าพเจ้าออกแบบผลงานชิ้นที่ 2 ไว้ทั้งหมด 5 แบบ ในผลงานแบบที่ 1 และ 2 ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากเชิงเทียนแบบยุโรปที่มีลักษณะเป็นชั้นพุ่มช่อที่ดูสวยงาม ส่วนแบบที่ 3 นั้นข้าพเจ้ามุ่งหวังให้มีจำนวนที่มากกองอยู่บนพื้นราบ ซึ่งข้าพเจ้าได้แนวความคิดมาจากการทำพิธีกรรม พ่อมดหมอผี ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้มุมมองนี้มาจากละครใน โทรทัศน์ และแบบที่ 4 เกิดจากข้าพเจ้าได้เห็นเชิงเทียนในวัดทางพุทธศาสนา(ภาพที่ 3.11) ที่มีจะนิยมทำเชิงเทียนที่มีลักษณะยาวเรียงหน้ากระดาน แบบที่ 5 เป็นแบบที่มีแนวความคิดแตกออกมาจากแบบที่ 4 แต่มาในลักษณะที่เป็นอิสระมากขึ้น มีความยาวกว่าและไม่ติดกันแต่ข้าพเจ้ายังคงไว้ซึ่งการจัดเรียงยาวเป็นหน้ากระดาน

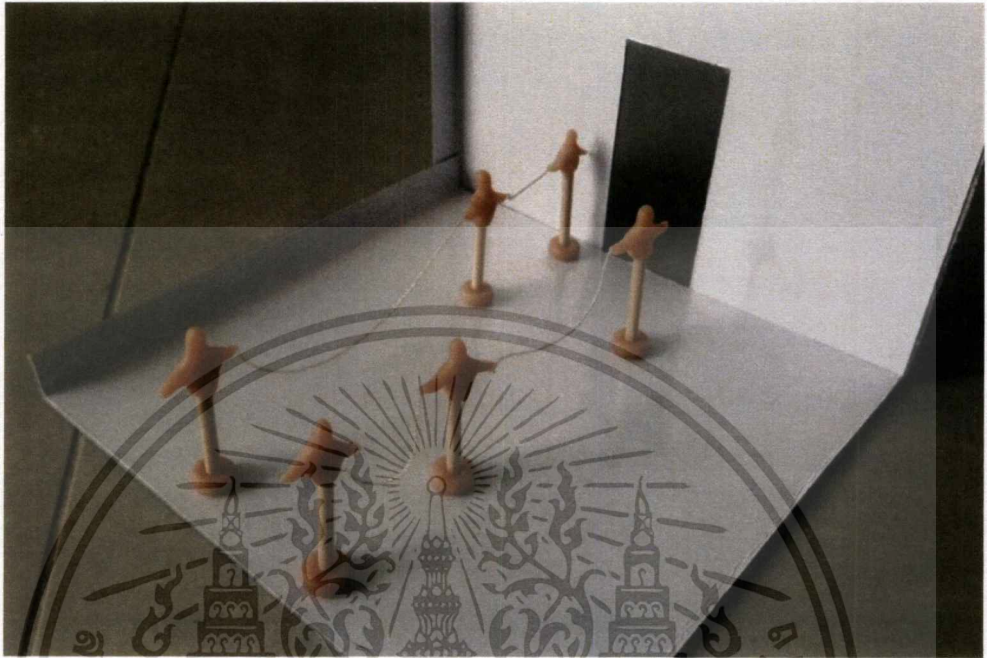
ภาพที่ 3.11 แนวความคิด 2 ในผลงานชิ้นที่ 2

(davidsanger, ไม่ระบุปี:Online)

ข้าพเจ้าเลือกแบบที่ 5 ในการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าเห็นว่าแบบที่ 5 มีความเรียบง่ายด้วยยังคงลักษณะของเทียนไว้ ทำให้มีความเป็นสากลซึ่งทำให้เป็นที่เข้าใจได้ง่ายต่อผู้ชมผลงาน ซึ่งหากเปรียบเทียบลักษณะของเทียนในแบบที่ 1 กับ 2 นั้นยังคงเป็นลักษณะของเชิงเทียนที่ดูไกลตัวของข้าพเจ้า ในส่วนของแบบที่ 3 นั้นข้าพเจ้ามีความเห็นว่าอาจมีปัญหาในเรื่องมุมมองของผลงานที่ไม่โดดเด่น และแบบที่ 4 นั้นข้าพเจ้าเห็นว่ามีความด้อยกว่าแบบที่ 5 เนื่องจากมีการเล่นกับความเป็นเทียนได้น้อยกว่า

ในการออกแบบผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าได้ออกแบบภาพร่างแบบที่ 5 ให้มีลักษณะที่สามารถแสดงกายภาพของแท่งเทียนได้ชัดเจน เนื่องจากมีแท่งเทียนมีลักษณะที่ยาวอยู่แล้วเป็นปกติ ข้าพเจ้าก็เอามายืดออกเพื่อสร้างมุมมองที่ดูประหลาดขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะสร้างความน่าสนใจให้การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ การจัดวางผลงานจะมีรูปแบบที่อิสระและเล่นกับพื้นที่ได้ดีกว่าในทุกๆแบบที่ข้าพเจ้าได้ร่างภาพร่างไว้

3.1.3 แบบจำลองผลงานชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.12 แบบจำลองผลงานชั้นที่ 3 แบบที่ 1

ภาพที่ 3.13 แบบจำลองผลงานชั้นที่ 3 แบบที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าเลือกลักษณะของโซ่ตรวนเป็นแนวความคิดในการออกแบบผลงานชิ้นที่ 3 โดยลักษณะของโซ่ตรวนนั้นมีไว้เพื่อกั้นและตีกรอบพื้นที่ของมนุษย์ ซึ่งในผลงานชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้ออกแบบลักษณะผลงานไว้ 2 แบบ โดยแบบจำลองที่ 1 ข้าพเจ้านำเอาลักษณะจากสิ่งรอบตัวที่มีรูปแบบของการกั้นมาใช้ในผลงาน “ราวกันทางเดิน” ที่มีไว้เพื่อป้องกันพื้นที่หรือกำหนดบริเวณหนึ่งไว้ (ภาพที่ 3.14) ส่วนในแบบจำลองที่ 2 นั้นข้าพเจ้าได้แนวความคิดมาจากเกมส์และหนังการ์ตูน โดยเป็นแสงเลเซอร์ที่มีขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้บุคคลอื่นเข้าไปในพื้นที่หนึ่ง (ภาพที่ 3.15)

ภาพที่ 3.14 แนวความคิด 1 ในผลงานชิ้นที่ 3
(traffichai.com, ไม่ระบุปี:Online)

ภาพที่ 3.15 แนวความคิด 2 ในผลงานชิ้นที่ 3
(mobygames,2548:Online)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบจำลองที่ 1 เป็นแบบที่ข้าพเจ้าเลือกที่จะสร้างสรรค์เหตุผลเพราะว่า ในงานออกแบบชิ้นที่ 1 นี้ มีการนำสิ่งของที่สามารพบเห็นได้ทั่วไปในสังคม ซึ่งข้าพเจ้าเองก็มีความคิดว่าการนำสิ่งที่คนส่วนใหญ่คุ้นเคยจะทำให้เกิดความเข้าใจในตัวผลงานได้ดี ซึ่งในผลงานออกแบบชิ้นที่ 2 นี้เป็นสิ่งของที่ไม่เป็นที่แพร่หลายมากนักจนคนส่วนใหญ่อาจจะตีความผลงานได้ยาก

ในแบบที่ 1 ข้าพเจ้าจะมีรูปแบบของการสร้างสรรค์ให้ราวกันต่างจากแบบปกติ ซึ่งแบบปกติจะเป็นการใช้งานเพื่อเป็นอุปกรณ์ในการจัดระเบียบสังคมหรือเพื่อให้มีภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร ซึ่งในแบบที่ข้าพเจ้าออกแบบนี้ต้องการให้มีลักษณะของการป้องกัน โดยเปลี่ยนจากหัวเสาที่ทรูหราและทันสมัยให้เป็นหัวเสารูปร่างแบบมนุษย์ที่บิดงอราวกับไร้รูปทรง ส่วนราวยาวที่พาดกันเป็นแนวซึ่งแต่เดิมนั้นเป็นโซ่เหล็กหรือเชือกยาว ข้าพเจ้าได้ออกแบบสร้างสรรค์ให้เป็น “โซ่ตรวน” โดยมีที่มาจากโซ่ที่ใช้ในการจองจำนักโทษที่สื่อถึงการกักขัง โซ่ยังประดับด้วยหินควอตซ์ที่มีปลายแหลมตามธรรมชาติ ซึ่งให้ความรู้สึกถึงสิ่งที่ไม่ควรจะเข้าใกล้

3.2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ในผลงานชุด “วัตถุแห่งจินตนาการเหนือธรรมชาติ” ข้าพเจ้าเลือกใช้ดิน โพลีเมอร์ (Polymer clay) เป็นวัสดุหลักในการสร้างสรรค์ กล่าวถึงลักษณะวัสดุดิน โพลีเมอร์นั้นมีเนื้อสัมผัสและคุณสมบัติคล้ายคลึงกับดินน้ำมัน (Plasticine) โดยดิน โพลีเมอร์จะไม่แข็งเมื่อสัมผัสกับอากาศแต่เมื่อทิ้งไว้สัมผัสอากาศนานหรืออยู่ในอากาศที่แห้งและเย็น จะมีส่วนทำให้ดินนั้นมีความแข็งแบบร่วนไม่แข็งแบบเหนียวแน่นเหมือนกับการเอาไปอบในเตาอบไฟฟ้า

วัตถุดิบที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบที่มีที่มาจากความเชื่อของมนุษย์ โดยนำหินควอตซ์ซึ่งพบเจอในประเทศไทยและชาวไทยบางกลุ่มก็จะเรียกว่าแก้วโป่งข่าม ซึ่งโดยธรรมชาติหินควอตซ์จะมีความใสหรือขุ่นทึบและมีพื้นผิวแบบเหลี่ยมสันหรือผิวขรุขระ ย้อนกลับไปถึงวัสดุดิน โพลีเมอร์ที่ได้กล่าวไปข้างต้นนั้น เนื้อดินจะมีคุณสมบัติที่สามารถเลียนแบบพื้นผิวต่างๆของหินควอตซ์ได้ ซึ่งหินชนิดนี้ยังมีหลากหลายขนาด สี สัน และในบางทีหินควอตซ์จะมีแร่อื่นปะปนอยู่ภายในเนื้อหินด้วย

โดยมีขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้

1. เมื่อได้ต้นแบบผลงานเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าจึงสร้างโครงสร้างของผลงานจากวัสดุดังนี้ “ลวดอะลูมิเนียม” เหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ลวดอะลูมิเนียมก็เพราะมีความยืดหยุ่นดี ดัดและตัดง่าย ข้าพเจ้านำลวดมาสร้างเป็นเส้นโครงไว้สำหรับออกแบบขนาดของผลงาน และลวดยังช่วยเสริมความแข็งแรงให้กับผลงานที่มีความยาว อาทิเช่น การปั้นกิ่งไม้ ปั้นแขนของมนุษย์ เป็นต้นในผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าจะใช้ลวด 2 ขนาดคือ 1 มิลลิเมตร และ 2 มิลลิเมตร

ชั้นแรกข้าพเจ้านำลวดขนาด 2 มม.มาตัดเป็น โครงสร้างหลัก แล้วจึงนำลวดขนาด 1 มม.มาพันรอบลวดที่เป็นโครงสร้างหลัก ลวดขนาด 1 มม.สามารถใช้เป็นตัวเชื่อมระหว่างโครงสร้างหลัก 2 ชั้นเข้าไว้ด้วยกันด้วยวิธีการพันเป็น “กากบาท” และเมื่อได้โครงสร้างของต้นแบบเรียบร้อยแล้วจึงตัดลวดและเก็บปลายให้เรียบร้อย

ต่อมาเพื่อเป็นการสร้างความหนาของเนื้อผลงานข้าพเจ้าจะใช้กระดาษ “อลูมิเนียมฟรอยล์” ซึ่งเป็นกระดาษที่สามารถหาซื้อได้ตามชั้นวางอุปกรณ์สำหรับครัวเรือนในร้านค้าทั่วไป กระดาษฟรอยล์มีความสำคัญอย่างมากสำหรับการปั้นดินโพลิเมอร์ เนื่องจากกระดาษฟรอยล์สามารถใช้ร่วมกับเตาอบที่ให้ความร้อนได้ อีกทั้งประโยชน์หนึ่งของกระดาษฟรอยล์คือช่วยประหยัดเนื้อดินโพลิเมอร์

2. เตรียมวัสดุและอุปกรณ์หลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานอันได้แก่ ดินโพลิเมอร์และอุปกรณ์สำหรับช่วยปั้น ข้าพเจ้ามีข้อเสนอแนะว่าควรสวม “ถุงมือยาง” เมื่อทำการปั้นเพื่อสุขลักษณะที่ดี อีกทั้งยังช่วยให้ผลงานของเราไม่เสียของฝุ่นที่ติดบนมือเรานั้นมีจำนวนน้อยลง นำดินโพลิเมอร์มาวัดให้เนื้อดินมีความอ่อนลง หากยังรู้สึกเนื้อดินแข็งเกินไปจึงหยคน้ำยาปรับเนื้อดินสำหรับดินโพลิเมอร์หยดทีละ 1 หยดจนกว่าจะรู้สึกว่าเนื้อดินมีความนุ่มพอสำหรับปั้นผลงาน

ปั้นให้เป็นแผ่นบางพอประมาณแล้วนำลงไปหุ้มให้ทั่วบนโครงสร้างต้นแบบ ซึ่งนั้นเป็นการรองพื้นผลงานด้วยดินในชั้นแรก ในชั้นแรกนั้นข้าพเจ้าจะลงรายละเอียดผลงานแบบคร่าวๆ โดยการใช้อุปกรณ์ช่วยปั้นที่หัวเป็นวัสดุยางที่มีความอ่อนนุ่ม เริ่มจากร่างรายละเอียดด้วยเส้นข้าพเจ้าจะใช้อุปกรณ์ช่วยปั้นที่มีหัวแหลมแบบปลายแบนลากบนพื้นผิวดิน หากต้องการเพิ่มความลึก ต้นของผลงานให้เปะเนื้อดินเพิ่มลงไปและเกลี่ยเนื้อดินให้กลับเข้ากับเนื้อดินชั้นแรก ต่อมาข้าพเจ้าก็จะใช้อุปกรณ์ที่มีหัวแหลมกลม (ซึ่งข้าพเจ้าเรียกว่า “หัวบัว”) มาเกลี่ยให้ส่วนที่ได้ลากไว้มีลักษณะที่อ่อนลงและสร้างรูปทรง

3. การใช้วัตถุกับดินโพลิเมอร์ สำหรับวิธีที่เราจะใช้วัตถุให้ประดับลงไปบนดินโพลิเมอร์นั้นควรคำนึงถึงลักษณะทางกายภาพของวัตถุนั้นเป็นลำดับแรก กล่าวคือวัตถุนั้นจะต้องทนความร้อนได้มากกว่า 130 องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นอุณหภูมิที่ใช้ในการอบดินโพลิเมอร์ ด้วยเนื้อดินที่จะต้องอบในเตาอบไฟฟ้าก็ควรคำนึงถึงขนาดของผลงาน ที่อาจมีขนาดใหญ่เกินไปสำหรับการอบในเตาที่มีขนาดจำกัด โดยข้าพเจ้าเองใช้หินควอตซ์มาประดับลงบนผลงาน ซึ่งข้าพเจ้าศึกษามาว่าหินชนิดนี้สามารถทนความร้อนได้มากกว่าความร้อนที่จะใช้อบดินโพลิเมอร์ แต่ด้วยขนาดของเตาอบไฟฟ้าที่ข้าพเจ้าใช้นั้นมีขนาดที่จำกัด ข้าพเจ้าจึงใช้วิธีการ “ประกอบติด” เป็นการแยกวัตถุกับผลงานให้เป็นส่วนๆแล้วจึงใช้กาวยึดติดผลงานกับวัตถุในภายหลัง

เมื่อสร้างสรรค์ผลงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยในช่วงที่ข้าพเจ้าปั้นผลงานนั้น ข้าพเจ้าจะโปะดินให้มีเนื้อดินที่สามารถรองรับพื้นผิวของหินควอตซ์ได้ โดยคุณเนื้อดิน โพลีเมอร์มาล้อมแบบหลวมๆกับหินควอตซ์ แล้วค่อยๆดึงหินนั้นอย่างระมัดระวังไม่ให้เนื้อดินบิดรูปจากรูปทรงตอนที่ได้ล้อมวัตถุไว้

4. การใช้เตาอบเพื่อให้ผลงานที่สร้างจากดินโพลีเมอร์มีความแข็งแรงขึ้นควรรักษาอุณหภูมิเตาอบให้คงที่ ด้วยการเปิดเตาทิ้งไว้เป็นเวลาประมาณ 15 นาทีที่อุณหภูมิ 130 องศาเซลเซียส เพื่อให้มีความร้อนในเตาอบที่คงที่ เพื่อเป็นการเซ็คอุณหภูมิก่อนที่จะเอาผลงานเพราะจากประสบการณ์ของข้าพเจ้าเตาอบมักจะมีอุณหภูมิที่ไม่ตรงกับหน้าปัดที่ไว้สำหรับปรับอุณหภูมิของเตาอบ ข้าพเจ้าจึงมีข้อเสนอแนะว่าควรมี “เครื่องวัดอุณหภูมิเตาอบ” (Oven Thermometer) สำหรับตั้งหรือแขวนในเตาอบไฟฟ้า ซึ่งเครื่องวัดอุณหภูมิเตาอบจะช่วยให้เราได้เห็นอุณหภูมิที่เป็นจริง แต่ถึงกระนั้นภายในเตาอบก็มีอุณหภูมิต่างกันในแต่ละจุดยกตัวอย่างเช่น ถ้าเราวางเครื่องวัดอุณหภูมิไว้ใกล้จุดปล่อยความร้อน อุณหภูมิบริเวณนั้นจะมีความร้อนที่มากที่สุด เราจึงไม่ควรวางผลงานที่จะอบไว้ใกล้ชิดกับจุดปล่อยความร้อนเพราะอาจทำให้ผลงานมีรอยไหม้ได้

5. เมื่อเตาอบผ่านไปได้ 10 นาทีกว่าๆซึ่งถือว่าเป็นช่วงที่อุณหภูมิเริ่มได้ที่ ข้าพเจ้าจะนำผลงานซึ่งวางไว้บนถาดเตาอบที่รองไว้ด้วยกระดาษอะลูมิเนียมฟรอยล์อีกที เพื่อเป็นการลดความร้อนที่ผลงานจะต้องสัมผัสกับถาดโดยตรง เมื่อใส่ถาดเข้าไปเรียบร้อยแล้วปิดฝาเตาอบพร้อมทั้งตั้งเวลาอบไว้ที่ 15 นาทีหรือมากกว่านั้น (งานที่มีความหนาในขนาด 8 มิลลิเมตรต้องอบเป็นเวลา 15 นาที) ซึ่งถ้าหากงานมีความหนามากขึ้นก็ต้องเพิ่มเวลาในการอบตามความเหมาะสม แต่ถ้าหากผลงานมีขนาดที่หนามากๆ ควรจะอบในอุณหภูมิที่ต่ำลงมาประมาณ 80-100 องศาเซลเซียสด้วยเวลาที่นานขึ้นอาจถึง 1 ชั่วโมง เพื่อเป็นการป้องกันเนื้อดินปริแตก

6. เตาอบจะหยุดทำงานเมื่อครบเวลาที่ได้ตั้งกำหนดไว้ โดยก่อนนำผลงานออกจากเตาที่อบเสร็จแล้วทุกครั้ง ควรสวมถุงมือกันความร้อนเพื่อป้องกันอันตรายของผิวหนัง เนื่องจากต้องสัมผัสกับถาดโลหะที่เก็บความร้อนไว้นานระยะหนึ่ง เมื่อสวมถุงมือกันความร้อนแล้วจึงนำออกมาทิ้งไว้ให้ผลงานเย็นลงสักพักให้หายร้อน โดยใช้เวลาประมาณ 30 นาทีจึงสามารถนำไปสร้างสรรค์ต่อได้

ลวดอะลูมิเนียม 1 มิล

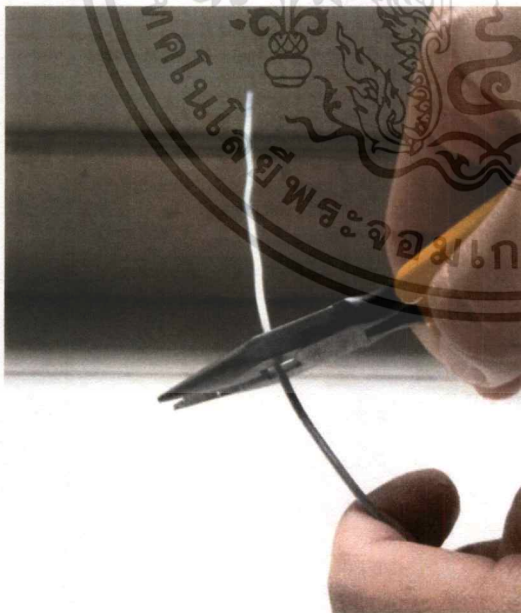
คีม

ภาพที่ 3.16 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับ โครงสร้างผลงาน

ลวดอะลูมิเนียม 2 มิล

กระดาษอะลูมิเนียมฟรอยด์

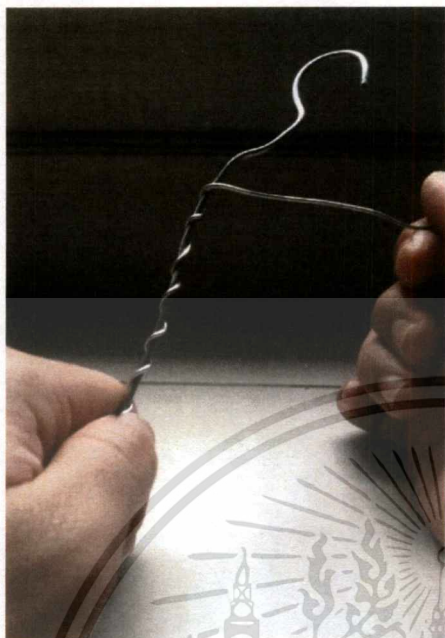

ภาพที่ 3.17 ตัดลวดอะลูมิเนียม 2 มม. ด้วยคีม

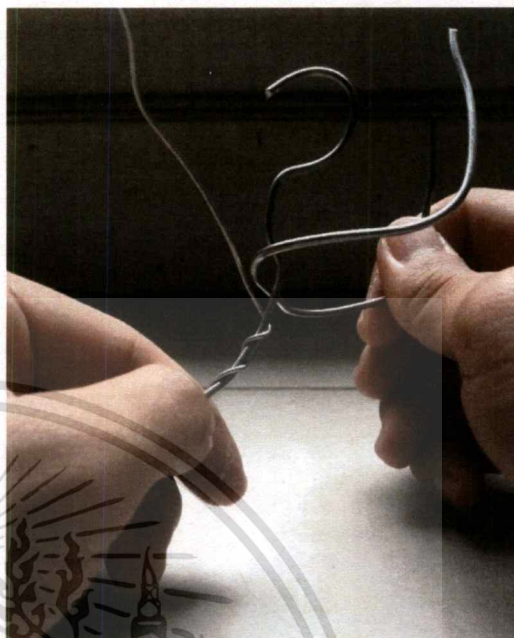

ภาพที่ 3.18 ตัดลวดเพื่อสร้างโครงสร้างหลักชิ้นที่ 1

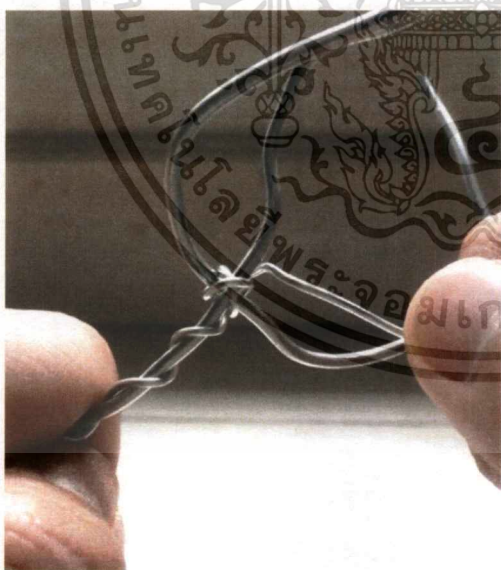
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

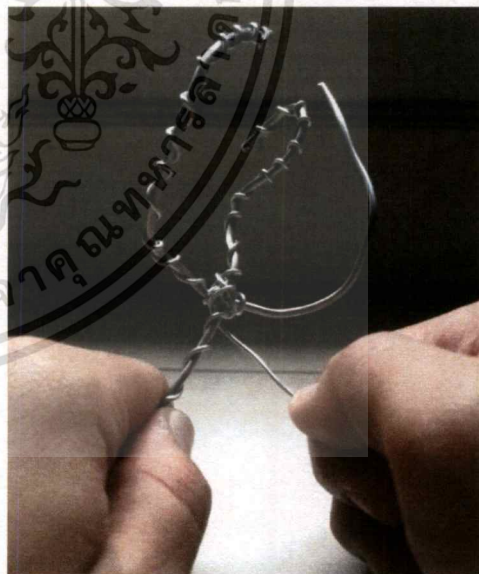
ภาพที่ 3.19 พันลวดอะลูมิเนียม 1 มม.
ลงบนโครงสร้างหลักชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.20 นำโครงสร้างหลักชั้นที่ 2 มาติดกับ
โครงสร้างหลักชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.21 ใช้ลวด 1 มม. รัดไว้ด้วยกัน เป็นกากบาท

ภาพที่ 3.22 พันบนโครงสร้างที่ 2 พร้อมรัด
เป็นกากบาทอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.23 โครงสร้างหลักที่สมบุรณ์

ภาพที่ 3.24 กระดาษอลูมิเนียมฟรอยล์

ภาพที่ 3.25 นำอลูมิเนียมฟรอยล์ม้วนให้ทั่วโครงสร้างหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

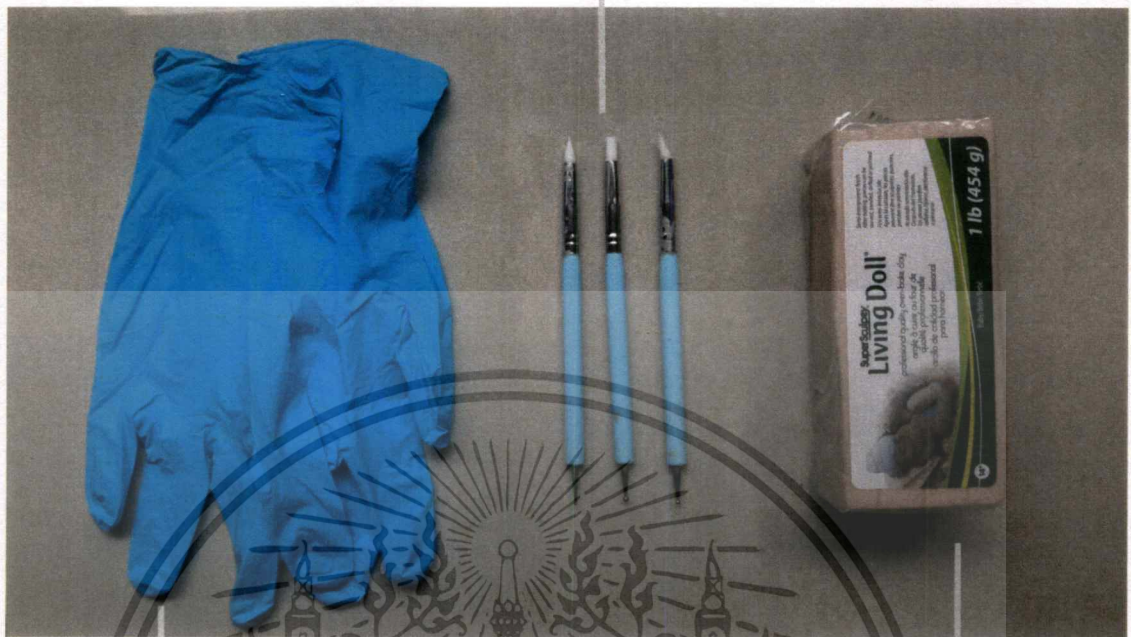
ภาพที่ 3.26 โครงสร้างต้นแบบ 1

ภาพที่ 3.27 โครงสร้างต้นแบบ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ช่วยปั้น

ถุงมือยาง

ภาพที่ 3.28 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน

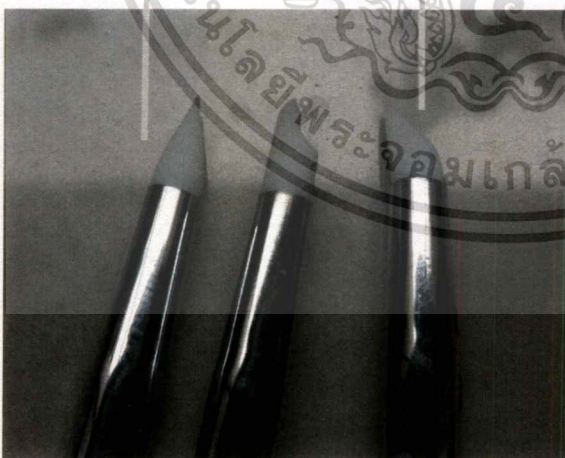
ดินโพลีเมอร์

หัวแหลมมล“หัวบัว”

หัวแหลมแบบปลายแบน

กาวเชื่อมดิน

น้ำยาปรับดิน

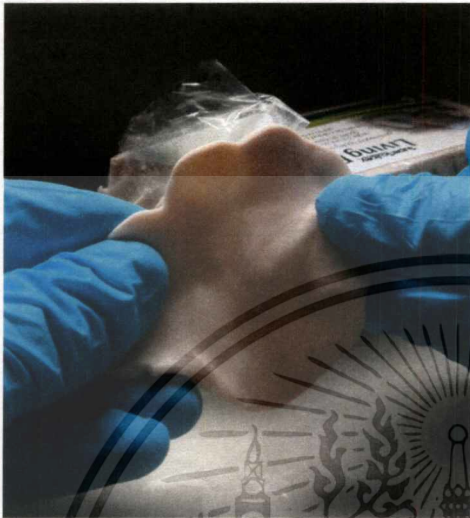

ภาพที่ 3.29 อุปกรณ์ช่วยปั้น

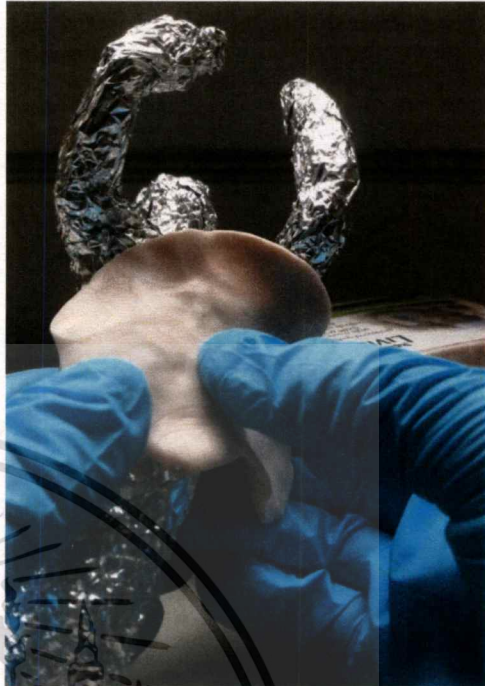

ภาพที่ 3.30 กาวเชื่อมดินและน้ำยาปรับเนื้อดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.31 ปั้นดินให้แบน

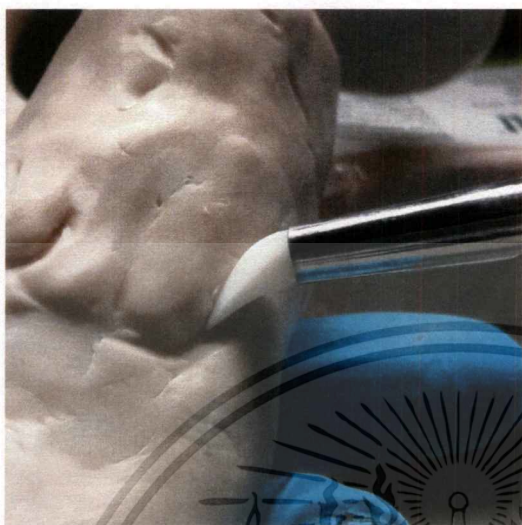

ภาพที่ 3.32 แปะดินลงบนต้นแบบผลงาน

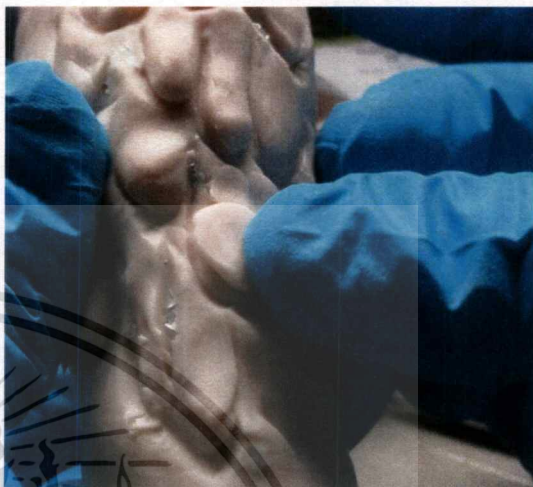

ภาพที่ 3.33 แปะให้ทั่วเป็นเนื้อดินชิ้นแรก

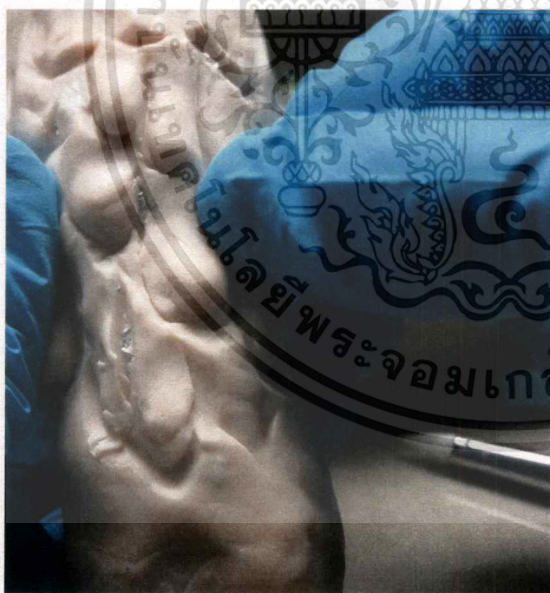
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

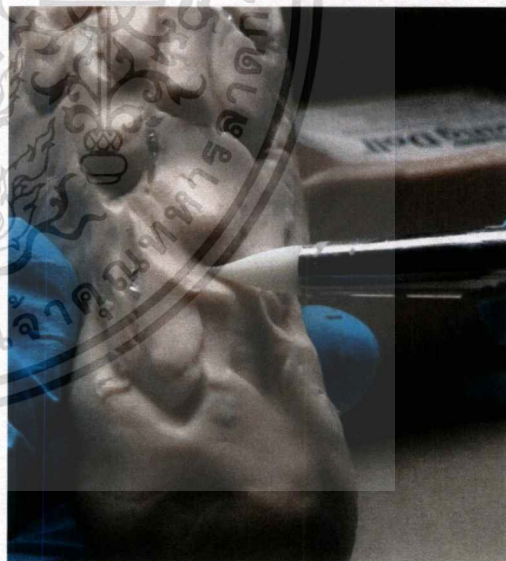
ภาพที่ 3.34 ใช้อุปกรณ์ช่วยปั้นปลายแหลมตัดปลาย
ลากเป็นเส้น

ภาพที่ 3.35 แปะดินเพื่อเพิ่มเนื้อบนผลงาน

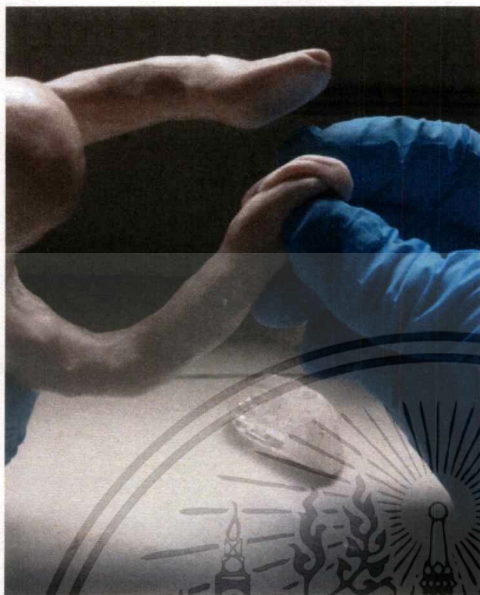

ภาพที่ 3.36 รูดเนื้อดินให้กลมกลืน

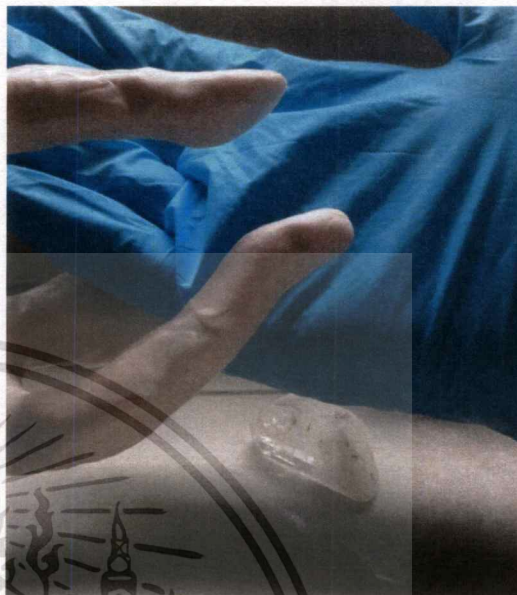

ภาพที่ 3.37 ใช้อุปกรณ์ช่วยปั้นทรงหัวบัวช่วยเกลี่ย
ให้เรียบยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

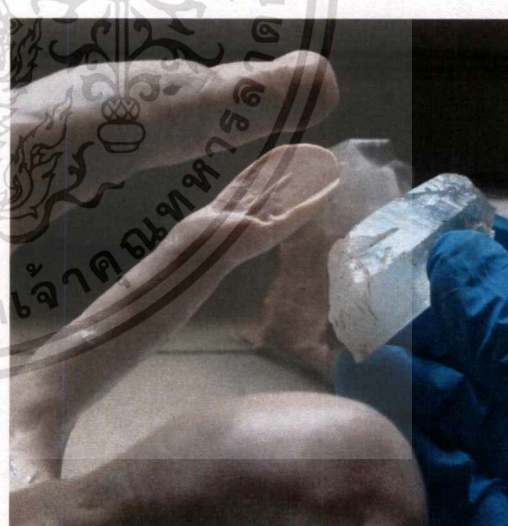
ภาพที่ 3.38 โปะดินเพื่อสร้างเนื้อดินสำหรับรองรับวัตถุ

ภาพที่ 3.39 บริเวณเนื้อดินสำหรับรองรับวัตถุ

ภาพที่ 3.40 กดให้เนื้อดินแนบกับวัตถุ

ภาพที่ 3.41 พื้นผิววัตถุที่ติดกับเนื้อดิน

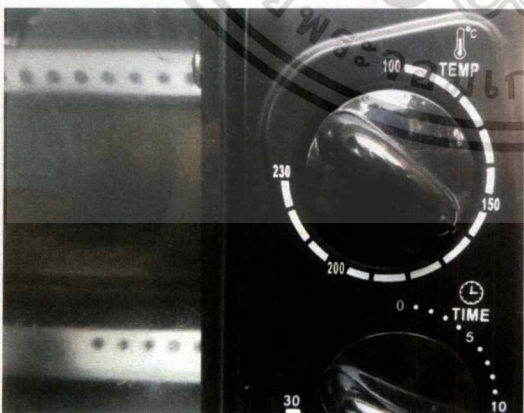
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

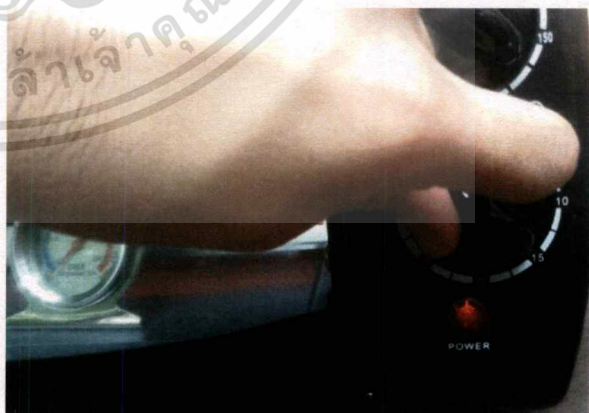
ภาพที่ 3.42 เตอบไฟฟ้า

ภาพที่ 3.43 เครื่องวัดอุณหภูมิเตอบ

ภาพที่ 3.44 ตั้งอุณหภูมิเพื่อทดสอบความร้อน

ภาพที่ 3.45 ตั้งเตอบทดสอบก่อนอบจริง 15 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.46 เข็มของเครื่องวัดอุณหภูมิที่
130 องศาเซลเซียส

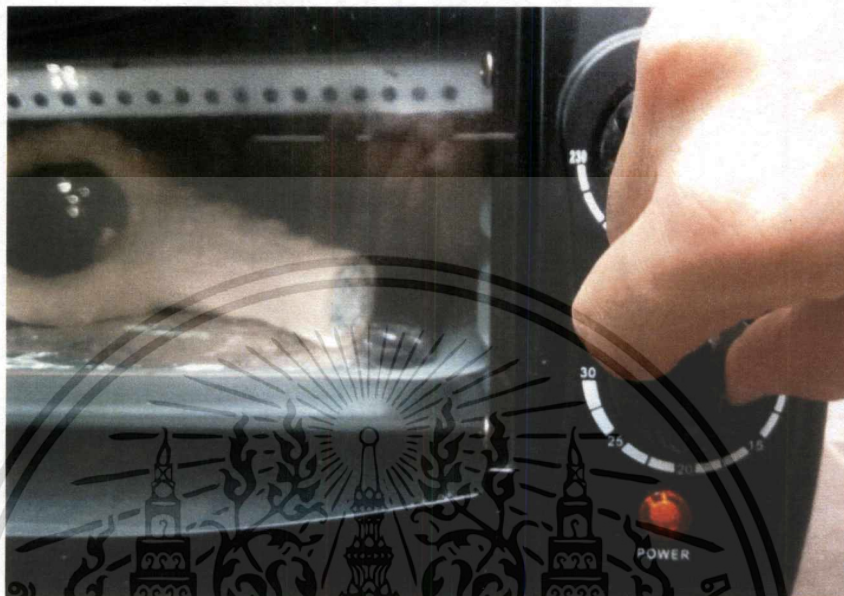

ภาพที่ 3.47 ถาดสำหรับเข้าเตาบรองด้วย
อลูมิเนียมฟอยล์

ภาพที่ 3.48 นำผลงานเข้าเตาอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.49 กำหนดเวลาอบผลงาน

ภาพที่ 3.50 เมื่อครบเวลาที่กำหนดนำออกทิ้งไว้ให้เย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

บทวิเคราะห์

การวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในหัวข้อ“วัตถุแห่งจินตนาการเหนือธรรมชาติ”นี้มีผลงานทั้งหมดจำนวน 3 ผลงาน ซึ่งได้ผ่านการวิเคราะห์เพื่อเป็นการอธิบายให้ทราบถึงรูปแบบผลงาน เนื้อหาและสาระต่างๆซึ่งเป็นการศึกษาในเรื่องของรายละเอียดที่นำมาสร้างสรรคในผลงานศิลปะชุดนี้ นอกจากนั้นยังเป็นการปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาหรือเกิดการพัฒนาการ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่อไป โดยมีการวิเคราะห์ผลงานตามหลักของความงามดังต่อไปนี้

4.1การวิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุเป็นความรู้พื้นฐานอันประกอบด้วยส่วนประกอบต่างๆที่สำคัญในงานศิลปะ ซึ่งเราสามารถนำ ส่วนประกอบแต่ละอย่างมาสร้างเป็นงานศิลปะได้ในหลายรูปแบบ ซึ่งก็จะให้ความรู้สึกในการมองเห็น ที่แตกต่างกันออกไป อีกทั้งทัศนธาตุสามารถสร้างอารมณ์ต่างๆให้กับคนดู (ruksinrspa.blogspot,2553:online)

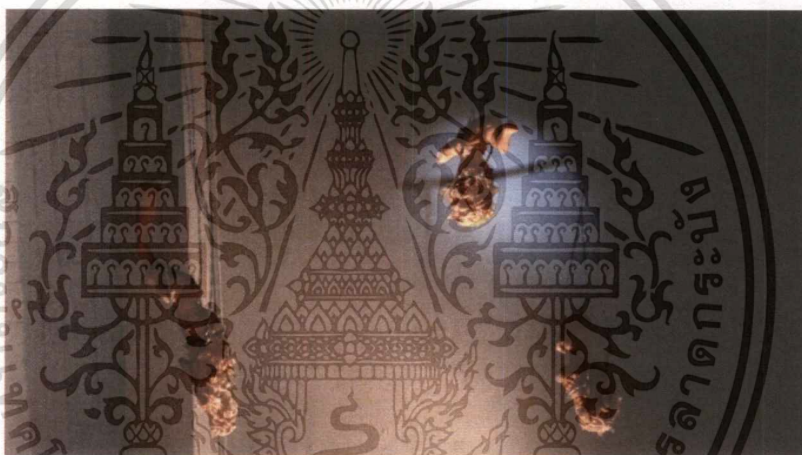
ทัศนธาตุที่ใช้วิเคราะห์ในหัวข้อมีดังนี้

- 4.1.1 ขนาด ระยะและสัดส่วน (Size,Distance&Proportion)
- 4.1.2 เส้น (Line)
- 4.1.3 รูปร่างและรูปทรง (Shape&Form)
- 4.1.4 พื้นผิว (Texture)
- 4.1.5 ความโปร่งทึบ (Opacity)
- 4.1.6 สี (Color)
- 4.1.7 แสงและเงา (Light&Shadow)

4.1.1 ขนาด ระยะและสัดส่วน

ขนาดและระยะมีความสำคัญมากต่อความงามเนื่องจากเป็นสิ่งที่แยกแยะได้ง่าย สายตาของคนเราเคยชินกับการเปรียบเทียบความเล็กใหญ่และใกล้ไกลของสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวันอยู่เสมอ ซึ่งนำไปสู่การเปรียบเทียบในเรื่องของสัดส่วน ซึ่งสัดส่วนนั้นถือเป็นหัวใจสำคัญของความงาม โดยสัดส่วนที่งามนั้นอาจเกิดจากความคิดขึ้นเองของมนุษย์หรืออาจเกิดจากการอ้างอิงสัดส่วนความงามของธรรมชาติก็ได้ ทั้งหมดสรุปได้ว่าขนาด ระยะและสัดส่วนยังสามารถสร้างบรรยากาศและอารมณ์ให้กับผลงานของเรา(ธนภัทร รุ่งชนาภิรมย์,2557:57)

ขนาด ระยะและสัดส่วนในผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.1 แสดงขนาด ระยะและสัดส่วนในผลงานชิ้นที่ 1

ในผลงานชุดนี้มีการจัดแสดงในรูปของการแขวน อันเนื่องมาจากข้าพเจ้าต้องการสร้างระยะที่ทำให้ผลงานมีความโดดเด่น ด้วยจำนวนของชิ้นงานชิ้นนี้ที่มี 3 ชิ้น การใช้ระยะที่มีความห่างกันก็ยิ่งทำให้ผลงานสามารถเล่นกับพื้นที่และบรรยากาศโดยรอบ

ในเรื่องของขนาดข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานให้มีขนาดต่างกัน ซึ่งนั่นก็ทำให้ผลงานดูมีความหลากหลาย โดยในแต่ละชิ้นของผลงานก็จะมีสัดส่วนที่ข้าพเจ้าออกแบบให้มีความกลมกลืนในชิ้นงาน กล่าวคือส่วนต้นและรากนั้นข้าพเจ้าได้สร้างมุมมองที่ดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

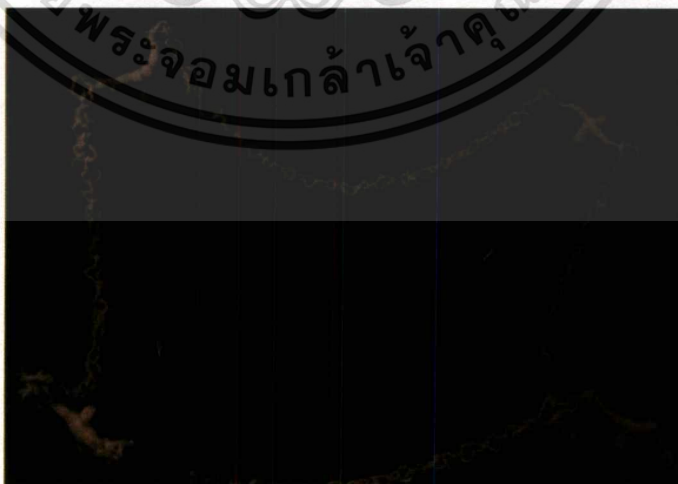
ขนาด ระยะและสัดส่วนในผลงานชิ้นที่ 2

ในผลงานชิ้นที่ 2 สามารถแยกได้เป็น 6 ชั้นย่อย ซึ่งแต่ละชั้นก็มีขนาดที่แตกต่างกันทั้งสูงและต่ำ ซึ่งด้วยลักษณะของขนาดที่ไม่เสมอกันนี้ก็เพราะข้าพเจ้าต้องการจะสร้างความเป็นธรรมชาติ เพื่อให้แต่ละชั้นเกิดความไม่น่าเบื่อในเรื่องของขนาด ระยะที่ถูกเว้นไว้ก็เป็นการทำให้ความป็นต้นเทียนที่มีความเอียงแสดงลักษณะออกมาให้มีความชัดเจนขึ้น

ภาพที่ 4.2 แสดงขนาด ระยะและสัดส่วนในผลงานชิ้นที่ 2

ขนาด ระยะและสัดส่วนในผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.3 แสดงขนาด ระยะและสัดส่วนในผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

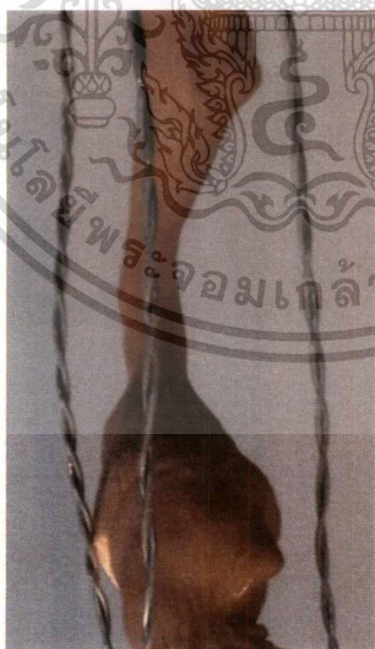
ผลงานชิ้นที่ 3 นั้นมีการวางระยะของเสาทั้ง 4 ต้นให้ห่างกันเพื่อสร้างพื้นที่ในลักษณะ 4 เหลี่ยม อันเป็นพื้นที่ภายในราวกัน โดยระยะการห่างกันของแต่ละต้นเสานั้น ช่วยให้เกิดมุมมองของสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอ นั่นคือ “ราวกันทางเดิน” แต่ด้วยลักษณะการจัดวางต้นเสาในลักษณะที่เป็นมุมนี้ก็เพื่อสื่อถึงเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับฉากในละคร ภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน“ผี” ซึ่งจะมีรูปแบบของการป้องกันเป็นพื้นที่ 4 เหลี่ยมด้วย “สายลันธู” แต่ในที่นี้ของการสร้างสรรค์นั้น จะกล่าวถึงการป้องกันสิ่งที่จะมาทำลาย“ความเชื่อ”ในบุคคลที่เชื่อมั่นต่อสิ่งๆหนึ่ง

4.1.2 เส้น (Line)

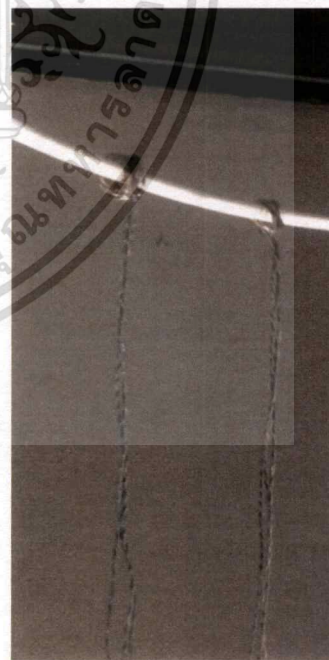
เส้นคือ องค์ประกอบที่รับรู้ได้ถึงทิศทางและดูมีความยาวมากกว่าความกว้าง อย่างมีนัยสำคัญ (ชนภัทร รุ่งธนาภิรมย์,2557:40)

ขนาดของเส้นต้องมีความสัมพันธ์กับความยาวถึงจะเรียกว่าเส้น แต่ถ้าเส้นมีความหนาและมีความยาวเพียงเล็กน้อยจะเกิดเป็นรูปร่างแทน โดยรูปลักษณะของเส้นจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสายตาของมนุษย์ให้เคลื่อนที่ไปตามส่วนต่างๆของเส้น (เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ,2555:11)

เส้นในผลงานชิ้นที่ 1

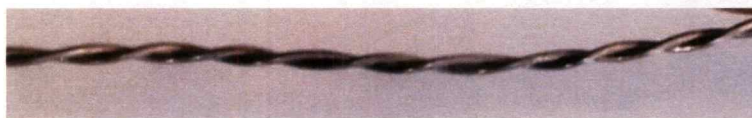

ภาพที่ 4.4 แสดงเส้น 1 ในผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.5 แสดงเส้น 2 ในผลงานชิ้นที่ 1

ข้าพเจ้าได้สร้างเส้นบนต้นไม้ในส่วนลำต้น ให้มีลักษณะพื้นผิวเป็นเส้นๆ ล้อไปกับพื้นผิวและรูปทรงของลำต้น เป็นการนำลักษณะเส้นบนพื้นผิวของต้นไม้อันเป็นต้นแบบ มาสร้างสรรค์เพื่อสร้างความรู้สึกลึกถึงความ เป็นต้นไม้

ภาพที่ 4.6 แสดงเส้น 3 ในผลงานชิ้นที่ 1

ลักษณะของความเป็นเส้นที่ชัดเจนในผลงานชิ้นนี้คือเส้นลวดที่มาจากการติดตั้งผลงาน ซึ่งลวดนั้นได้เป็นตัวยึดเหนี่ยวผลงานแบบแขวน โดยข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์การติดตั้งแบบนี้มาจากการเห็นต้นไม้ประดับที่ใช้แขวน ซึ่งมักจะมีลักษณะในเชิงแบบนี้ เส้นลวดที่ข้าพเจ้านำมาใช้นั้นได้มีการพันเป็นเกลียวเพื่อสร้างมุมมองศิลปะที่แตกต่างจากลวดที่ใช้แขวนต้นไม้ทั่วไป เพื่อเป็นการเพิ่มความน่าสนใจให้กับเส้นเรียบๆ เส้นที่พันกันเป็นเกลียวซึ่งมีความรัดกันก็ให้อารมณ์ของการยึดติดไว้ด้วยกัน ซึ่งนั่นทำให้เกิดความกลมกลืนในเรื่องของเนื้อหา กับชิ้นงาน

เส้นในผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.7 แสดงเส้นในผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในแต่ละชั้นของผลงานชิ้นนี้มีลักษณะของงานเป็นแนวของเส้นตรงที่มีความเอียง ซึ่งในบางชั้นในผลงานชิ้นที่ 2 ก็มีความเอียงจนเป็นในลักษณะของเส้นเอียง ซึ่งในทางทัศนธาตุเส้นเอียงหรือเอียงเป็นเส้นที่ให้ความรู้สึกของความไม่มั่นคงและยังให้อารมณ์ของการไม่นิ่ง เคลื่อนไหว ซึ่งเป็นอารมณ์และความรู้สึกที่แสดงให้เห็นถึง “ชีวิต” ที่ไม่จริงมั่นคงและพุดถึง “เวลา” ที่ไม่หยุดนิ่ง

เส้นในผลงานชิ้นที่ 3

ลักษณะของเส้นที่เห็นได้ชัดเจนภายในผลงานชิ้นนี้คือเส้นของ โค้งจรวนที่ล้อมทั้ง 4 ด้าน ซึ่งเส้นของ โค้งจรวนมีลักษณะเป็นเส้น โค้งอันเกิดจากการทิ้งตัวลงตามธรรมชาติ ซึ่งเส้นโค้ง(Curved Line) เป็นเส้นที่ให้ความรู้สึกถึงความนุ่มนวล อันเปรียบได้กับความเชื่อที่เป็นเรื่องของความอ่อนไหวและปลายของเส้น โค้งจรวนเชื่อมต่อกับหัวเสารูปทรงมนุษย์ มีความหมายถึงมนุษย์กับวัตถุทางความเชื่ออันมีความเชื่อมโยงกัน

ภาพที่ 4.8 แสดงเส้นในผลงานชิ้นที่ 3

4.1.3 รูปร่างและรูปทรง (Shape & Form)

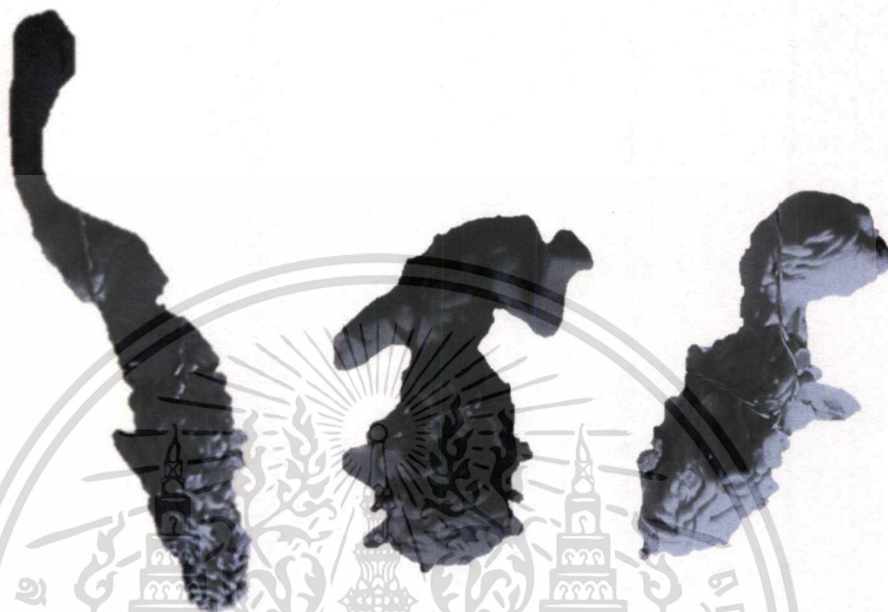
รูปร่างและรูปทรงในงานศิลปะมี 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่

-แบบเรขาคณิต(Geometrical)คือ รูปร่างแบบพื้นฐานที่สุด ถ้าเป็น 2 มิติ เช่น สามเหลี่ยม, สี่เหลี่ยมจตุรัส, สี่เหลี่ยมผืนผ้า, วงกลมและถ้า 3 มิติเช่น ทรงกลม ทรงกระบอก ทรงลูกบาศก์ เป็นต้น

-แบบอ้างอิง(Referential)คือ รูปร่างและรูปทรงที่เลียนแบบสิ่งที่มีอยู่จริงในโลก เช่น คน สัตว์ สิ่งของต่างๆ

-แบบนามธรรม(Abstract)คือ รูปร่าง รูปทรงที่อยู่นอกเหนือ 2 กลุ่มแรก เกิดจากจินตนาการของผู้สร้างสรรค์(ชนภัทร รุ่งชนาภิรมย์, 2557:52)

รูปร่างและรูปทรงในผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.9 แสดงรูปร่างและรูปทรงในผลงานชิ้นที่ 1

รูปร่างและรูปทรงผลงานชิ้นที่ 1 นี้จะค่อนข้างมีรูปแบบของนามธรรมที่ชัดเจนที่สุด ซึ่งรูปแบบที่เป็นแบบอ้างอิงของผลงานชิ้นนี้ก็มาจากต้นไม้ที่มีราก โดยข้าพเจ้านำเอาต้นไม้มาจินตนาการใหม่จนเป็นรูปทรงของต้นไม้ที่มีความเหนือจริง ด้วยรูปทรงของมนุษย์ที่ถูกเติมลงไปเพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์กับการดำรงชีพของต้นไม้

รูปร่างและรูปทรง ในผลงานชิ้นที่ 2

ต้นไม้เป็นต้นแบบอ้างอิงในผลงานชิ้นที่ 2 ซึ่งเขียนมักจะมีลักษณะที่ยาวเป็นแท่งตรง ทรงกระบอก ซึ่งข้าพเจ้าได้นำรูปทรงของมนุษย์มาประดับไว้บนยอดของต้นไม้ เพื่อแสดงถึงเรื่องราวของเทียนที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ โดยมนุษย์ก็มีลักษณะของการถือแก้ว ไปง่ามที่มีรูปทรงยาวไว้เหนือหัว โดยสื่อถึงการนับถือบูชาสิ่งเหนือธรรมชาติ ข้าพเจ้าได้นำแก้ว ไปง่ามทรงยาวที่เปรียบเหมือน“ดวงไฟ” ซึ่งอ้างอิงรูปทรงอันมีความยาวคล้ายเปลวไฟที่ถูกจุดลงบนยอดเทียน

ภาพที่ 4.10 แสดงรูปร่างรูปทรง 1
ในผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.11 แสดงรูปร่างรูปทรง 2
ในผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.12 แสดงรูปร่างรูปทรง 3
ในผลงานชิ้นที่ 2

รูปร่างและรูปทรง ในผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.13 แสดงรูปร่าง รูปทรงในผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

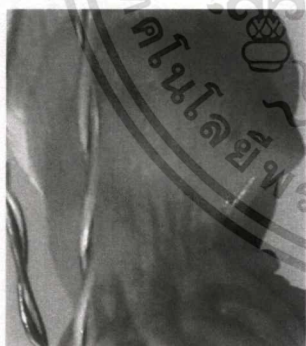
รูปทรงและรูปร่างมนุษย์ในส่วนหัวเสาของผลงานชิ้นนี้ เป็นรูปทรงแบบที่มีการอ้างอิงจากมนุษย์ โดยดึงเอาเฉพาะส่วนหัว ลำตัวและแขนทั้ง 2 ข้าง ซึ่งก็ได้มีการดัดแปลงรูปทรงให้เป็นแบบนามธรรม กล่าวคือให้มีความบิดเบือนจากความเป็นจริง

ลักษณะรูปทรงของมนุษย์เกิดขึ้นจากการใช้รูปทรงมนุษย์ที่ไม่ชัดเจน เพื่อให้มีมุมมองของความคิด ความรู้สึกที่ไม่แน่นอนในมนุษย์และเพื่อสอดคล้องกับรูปร่าง รูปทรงของโซ่ตรวนที่มีรูปร่างและรูปทรงที่เป็นแบบอ้างอิงและแบบนามธรรมเช่นกัน

4.1.4 พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวหมายถึงบริเวณผิวนอกของสิ่งต่างๆที่ปรากฏให้เห็น รับรู้ได้ด้วยการสัมผัสทางตาและกาย พื้นผิวจะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน พื้นผิวที่ละเอียดเรียบจะให้ความรู้สึกเบา บอบบาง แต่ถ้าเป็นพื้นผิวเรียบ มัน วาวจะให้ความรู้สึกหรูหราและพื้นผิวหยาบจะให้ความรู้สึกกระด้างหนักแน่นเป็นต้น (เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ, 2555:26)

พื้นผิวในผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.14 แสดงพื้นผิว 1

ภาพที่ 4.15 แสดงพื้นผิว 2 ในผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.16 แสดงพื้นผิว 3

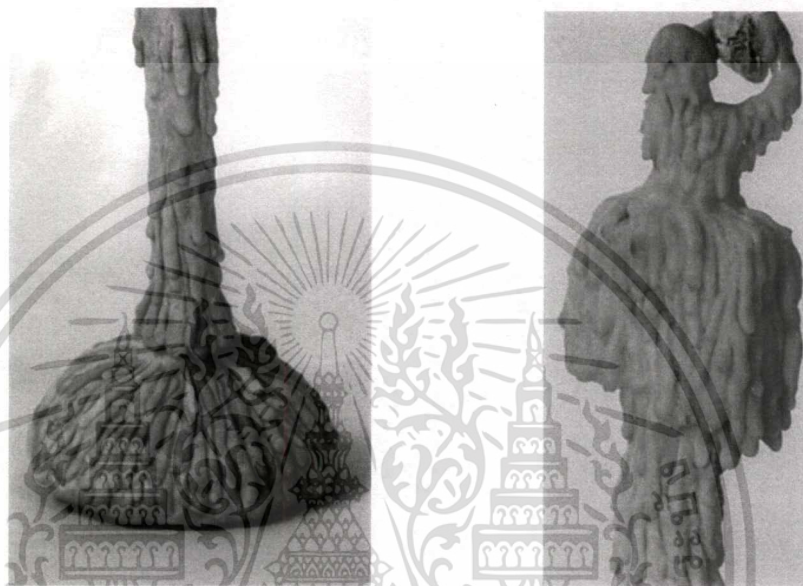
ในผลงานชิ้นที่ 1

ในผลงานชิ้นที่ 1

พื้นผิวในส่วนลำต้นซึ่งมีลักษณะเป็นมนุษย์นั้น ข้าพเจ้าได้มีการสร้างพื้นผิวให้เป็นริ้วเส้นๆอันเป็นการเลียนแบบพื้นผิวของต้นไม้ เพื่อสร้างความก้ำกึ่งระหว่างมนุษย์กับต้นไม้ ในส่วนรากจะเห็นเป็นพื้นผิวที่ขรุขระเกิดความลึก ต้นและนูน เกิดจากการนำลักษณะของรากในธรรมชาติมาจินตนาการใหม่

โดยใช้ความรู้สึกของการยึดติดของรากที่เป็นกระดูก ซึ่งยึดกัน โดยมีแก้วโป่งข่ามาสร้างความสำเร็จ
ให้พื้นผิวส่วนราก ลักษณะของแก้วโป่งข่าช่วยส่งเสริมมุมมองของการยึดติดได้เป็นอย่างดี

พื้นผิวในผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.17 แสดงพื้นผิว 1 ในผลงานชิ้นที่ 2

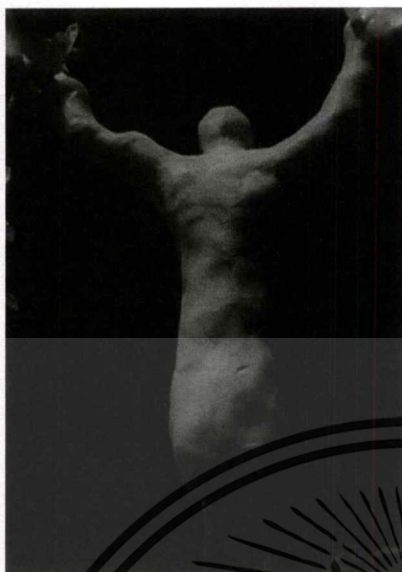
ภาพที่ 4.18 แสดงพื้นผิว 2 ในผลงานชิ้นที่ 2

พื้นผิวของงานมีความเป็นคลื่นขรุขระจากน้ำตาเทียนที่ไหลเมื่อถูกความร้อน โดยลักษณะการไหลจะไหลมาจากส่วนบนลงมารวดด้านล่าง โดยเป็นพื้นผิวที่สร้างความพิเศษให้กับความเป็นแท่งตรงด้วยการไหลและความเป็นปุ่มนูน ซึ่งพื้นผิวของเทียนที่ไหลได้สื่อถึงการเปลี่ยนแปลงของสสาร เปรียบเหมือนมนุษย์ที่เปลี่ยนแปลงเพราะถูกกระทำด้วยวัตถุทางความเชื่อและยังสื่อถึงเวลาของมนุษย์

พื้นผิวในผลงานชิ้นที่ 3

พื้นผิวของหัวสามมนุษย์นั้นมีลักษณะที่หยาบเป็นคลื่น ซึ่งเกิดจากการเลียนแบบผิวหนังของมนุษย์ที่มีความหยาบคล้อย อันกล่าวถึง “สังขาร” ของมนุษย์ที่ไม่แน่นอน โดยในลักษณะของผิวที่หยาบไม่ราบเรียบนี้เป็นพื้นผิวที่แทนความกระด้างของจิตใจที่ยังยึดติดในวัตถุทางความเชื่อ

โซ่ราวกันประดับโป่งข่าในส่วนของตัวโซ่นั้นมีการสร้างสรรค์ให้มีพื้นผิวที่มีลักษณะคล้ายกับพื้นผิวหัวสามมนุษย์ มีการประดับแร่ควอตซ์หรือแก้วโป่งข่าเพื่อสร้างพื้นผิวที่หยาบยิ่งขึ้น โดยเป็นลักษณะที่แหลมออกมาซึ่งเป็นการสร้างอารมณ์ของวัตถุที่ไม่ควรเข้าใกล้

ภาพที่ 4.19 แสดงพื้นผิว 1 ในผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.20 แสดงพื้นผิว 2 ในผลงานชิ้นที่ 3

4.1.5 ความโปร่งทึบ (Opacity)

ความโปร่งทึบ (Opacity) ใช้ในการเพิ่มมิติและความน่าสนใจให้กับผลงาน การมีส่วนที่โปร่งใสหรือโปร่งแสงจะช่วยสร้างความเชื่อมโยงให้กับสิ่งที่อยู่ด้านหลัง ซึ่งนำค่าหามากกว่าที่องค์ประกอบทุกอย่างดูทึบไปหมด ความโปร่งทึบแบ่งได้ 3 ระดับ

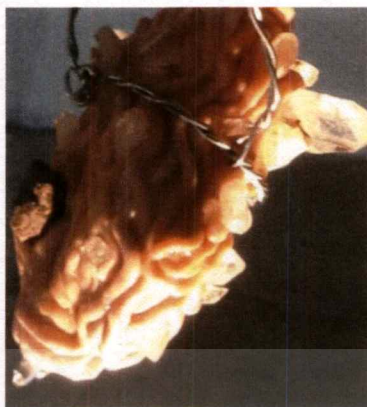
-ความโปร่งใส (Transparent) คือ คุณสมบัติที่ให้แสงทะลุผ่านได้เป็นส่วนใหญ่ ทำให้มองเห็นด้านหลังของวัตถุ

-ความโปร่งแสง (Semi-transparent) คือ คุณสมบัติที่ให้แสงทะลุผ่านได้บางส่วน ทำให้มองเห็นผ่านได้แต่ไม่เห็นทั้งหมด

-ความทึบแสง (Opaque) คือ คุณสมบัติที่ไม่ให้แสงทะลุผ่าน ทำให้มองไม่เห็นด้านหลังของวัตถุ(ชนภัทร รุ่งชนาภิรมย์,2557:79)

ความโปร่งทึบในผลงานชิ้นที่ 1

กล่าวถึงความโปร่งทึบในงานชิ้นที่ 1 จะมีความทึบจากการใช้วัสดุดินโพลิเมอร์มาสร้างสรรค์ ซึ่งความทึบนี้ก็มีประโยชน์ในการขบเน้นให้เห็นผลงานได้ชัดเจนขึ้น โดยในผลงานชิ้นที่ 1 นี้เมื่อมองจากภาพรวมนั้นมีการติดตั้งในผลงานให้มีลักษณะที่ลอย ด้วยจำนวนของผลงานที่มี 3 ชิ้น จึงอาจมีผลต่อสายตาของมนุษย์ที่มองว่าผลงานมีมุมมองที่ไม่โดดเด่น ความทึบนี้จึงช่วยสร้างความเด่นในผลงานนี้

ภาพที่ 4.21 แสดงความโปร่งทึบในผลงานชิ้นที่ 1

ในบริเวณส่วนรากของผลงานชุด“ต้นไม้,ความเชื่อ”ได้มีการประดับแก้วโป่งข่าม ที่มีทั้งความทึบ โปร่งแสงและโปร่งใส ซึ่งมีการประดับวัตถุที่มีกายภาพที่หลากหลาย เพื่อเป็นการสร้างความไม่น่าเบื่อให้กับตัวผลงาน

ความโปร่งทึบ ในผลงานชิ้นที่ 2

ส่วนยอดเทียน ประดับแก้วโป่งข่าม
โปร่งใสและโปร่งแสง

ส่วนลำต้นเทียน เนื้อดินมีลักษณะทึบ

ภาพที่ 4.22 แสดงความโปร่งทึบ 1 ในผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.23 แสดงความโปร่งทึบ 2 ในผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2 มีการนำลักษณะของเทียนไขมาใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าได้นำ “ความทึบ” ซึ่งเป็นลักษณะทางการภาพของลำต้นเทียนมาประยุกต์ใช้

ในส่วนของยอดเทียนนั้นมีการประดับแก้วโป่งข่ามไว้ ซึ่งลักษณะของแก้วโป่งข่ามที่ข้าพเจ้านำมาใช้ก็มีลักษณะทั้ง“โปร่งใส”และ“โปร่งแสง” โดยข้าพเจ้าได้สร้างมุมมองของแสงที่มาจากกระทบลงบนแท่งแก้ว เพื่อเป็นการสร้างรูปแบบของเปลวเทียนที่มีความสว่าง

ความโปร่งทึบ ในผลงานชิ้นที่ 3

ในผลงานนี้ตัวเสาได้ใช้วัสดุอะคริลิกใสที่มีคุณสมบัติโปร่งใส ซึ่งเมื่อมองผ่านเสาที่อะคริลิกนี้ ตัวผลงานทางด้านหลังจะปรากฏให้เห็น เป็นการสร้างความเชื่อมโยงแท่งเสากับตัววัตถุทางความเชื่อ (แก้วโป่งข่าม) อันมีลักษณะที่ใสและโปร่งแสงเป็นส่วนใหญ่เช่นเดียวกัน

ด้วยความใสของต้นเสาทั้ง 4 นี้ได้สร้างมุมมองที่มีความเชื่อมโยงกันทั้ง 4 ด้าน ซึ่งเสาที่มีความโปร่งใสนี้ได้ส่งเสริมมุมมองที่เหนือจริง โดยราวกับว่าหัวสามมุขย่นั้นกำลังลอยบนอากาศ

ภาพที่ 4.24 แสดงความโปร่งทึบ 1 ในผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.25 แสดงความโปร่งทึบ 2 ในผลงานชิ้นที่ 3

4.1.6 สี (Color)

สีเป็นส่วนประกอบของศิลปะที่มีความสำคัญและค่อนข้างจะมีบทบาทโดดเด่นกว่าส่วนประกอบอื่นๆสามารถรับรู้ได้รวดเร็ว สีเพียงอย่างเดียวสามารถทำให้เกิดส่วนประกอบอื่นๆของศิลปะได้อีกหลายอย่างเช่น การป้ายสีเป็นเส้น สลักสีเป็นจุด การใช้สีให้เป็นพื้นผิว น้ำหนักและบริเวณว่าง นอกจากนี้สียังสามารถทำให้ผู้พบเห็นเกิดอารมณ์ความรู้สึกอีกด้วยเช่น สีอุ่นและสีเย็นที่ให้ความรู้สึกในเรื่องของสภาพอากาศ เป็นต้น (เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ, 2555:32)

สีในผลงานชิ้นที่ 1

สีในชิ้นที่ 1 นี้ข้าพเจ้าได้เลือกใช้สีที่เป็นโทนเดียวทั้งหมดซึ่งก็คือ “สีชมพู” โดยข้าพเจ้าได้เสนอรูปแบบสีชมพูที่มีความใกล้เคียงกับสีของเนื้อมนุษย์ แต่ข้าพเจ้าต้องการให้สีชมพูนี้ให้ความรู้สึกถึงสีที่เหนือจริง โดยเป็นความไม่ปกติของสีกับรูปแบบของต้นไม้ที่ขัดแย้งกัน

ในภาพรวมข้าพเจ้าใช้สี โทนเดียว แบบเดียวก็เพื่อสร้างความเป็นหนึ่งเดียวในเรื่องของสีเพื่อให้งานออกมามีความกลมกลืน

ภาพที่ 4.26 แสดงสีในผลงานชิ้นที่ 1

สีในผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.27 แสดงสี 1 ในผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.28 แสดงสี 2 ในผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชิ้นงานในหัวข้อวัตถุแห่งจินตนาการเหนือธรรมชาติในทุกชิ้นข้าพเจ้าจะใช้สีที่เลียนแบบผิวเนื้อของมนุษย์ ซึ่งมีเนื้อสีที่ออกไปทางโทนขาว เหลืองและชมพู ซึ่งเป็นสีที่ให้ความรู้สึกอบอุ่นแสดงถึงความมีชีวิต

ในผลงานเทียน,เทียนจะมีการนำลักษณะของเทียนมาใช้ร่วมด้วยจึงมีลักษณะของการไหลเพื่อให้ตัวเนื้อสีสื่อถึงการไหลข้าพเจ้าจึงได้นำเนื้อสีของมนุษย์ที่มีสีข้างเคียง(Analogous Color)มาใช้สร้างอารมณ์ของการไหลด้วยการแยกเนื้อสีให้เห็น ผลงานชิ้นนี้จึงมีรูปแบบของสีที่แตกต่างจากทุกผลงาน

สีในผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.29 แสดงสี 1 ในผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.30 แสดงสี 2 ในผลงานชิ้นที่ 3

ข้าพเจ้าได้ออกแบบเรื่องของสีในผลงานชิ้นที่ 3 ไว้โดยการนำสีที่ออกโทนใกล้เคียงกับมนุษย์ งานชิ้นที่ 3 มีลักษณะของสีที่ออกขาวอมส้มและชมพู ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์หัวเสาและราวกันซึ่งเป็นส่วนที่โดดเด่นที่สุดในผลงานให้มีโทนของสีเดียวกัน ข้าพเจ้าได้ใช้สีเพื่อเป็นการเน้นสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ

4.1.7แสงและเงา(Light&Shadow)

แสงทำให้เกิดเงา เมื่อแสงส่องไปยังวัตถุที่บดบังแสงและไม่สามารถผ่านไปได้จะทำให้เกิดเงาตกทอด เมื่อแหล่งที่มา ทิศทางและปริมาณของแสงเปลี่ยนไป รูปร่างและน้ำหนักของเงาก็เปลี่ยนไปตาม

ประโยชน์ของแสงและเงาที่เช่น

-แสงและเงาเป็นองค์ประกอบที่สามารถใช้กับจุดเด่นหรือส่วนประกอบก็ได้

-แสดงอารมณ์และบรรยากาศของผลงาน

-สร้างมิติให้ผลงานดูมีความลึก ดันซึ่งเป็นการสร้างสัดส่วนให้ผลงาน 3 มิติที่มีความสวยงามยิ่งขึ้น(ชนภัทร รุ่งธนาภิรมย์,2557:85)

แสงและเงาในผลงานชิ้นที่ 1

แสงที่ใช้สร้างบรรยากาศในงานชิ้นนี้จะเป็นแสงสีส้ม เนื่องจากแสงสีส้มนั้นเป็นแสงที่มีความอบอุ่น โดยในธรรมชาติแสงสีส้มจะเป็นแสงของพระอาทิตย์หรือแสงของกองไฟ เป็นต้น ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้แสงสีส้มนี้เพื่อสร้างบรรยากาศที่สื่อถึง“ความศักดิ์สิทธิ์” โดยมีทิศทางของแสงสีส้มที่พุ่งขึ้นมาจากบริเวณพื้นเพื่อเน้นส่วนของรากที่มีแก้วโป่งข่ามยึดติดไว้ เป็นการสร้างแสงเพื่อให้ส่วนที่เป็นเนื้อหามีความโดดเด่นขึ้น อีกทั้งบริเวณผนังจะเห็นว่ามีแสงสีขาวซึ่งเป็นแสงที่ทำให้เกิดเงาของผลงานปรากฏลงบนผนัง เพื่อเป็นการสร้างมุมมองขององค์ประกอบให้ผลงานมีความกว้างขึ้นและเพิ่มจุดสนใจ

ภาพที่ 4.31 แสดงแสงและเงาในผลงานชิ้นที่ 1

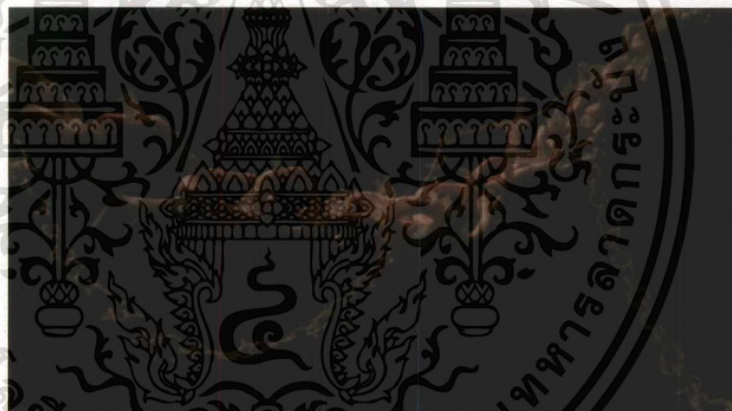
แสงและเงาในผลงานชิ้นที่ 2

บริเวณยอดบนสุดของผลงานชิ้นนี้จะประดับควอดซ์หรือแก้วโป่งข่ามที่มีลักษณะของความ เป็นเหลี่ยมมุม ซึ่งมีคุณสมบัติหักเหแสงจากความใสและโปร่งแสง เพื่อให้แสงที่ส่องมาที่วัตถุแก้วโป่งข่ามนั้น มีมุมมองที่ดูส่องสว่างประหนึ่งเปลวไฟบนปลายเทียน

ภาพที่ 4.32 แสดงแสงและเงาในผลงานชั้นที่ 2

แสงและเงาในผลงานชั้นที่ 3

ภาพที่ 4.33 แสดงแสงและเงาในผลงานชั้นที่ 3

ผลงานชั้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้นำแก้วโป่งข่ามชิ้นเล็กๆ ที่มีหลากหลายรูปทรง รูปแบบมาประดับติดบน โข่ตรวน ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์เพื่อสร้างมุมมองที่สื่อถึงพื้นที่ต้องห้าม

โดยแสงก็มีบทบาทสำคัญในการจับเน้นความใสและความเป็นเหลี่ยมผลึกของแก้วธรรมชาตินี้ ทำให้ตัวโข่ตรวนที่ประดับวัตถุนี้มีความโดดเด่นขึ้น อีกทั้งแสงยังช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับผลงานชิ้นนี้

4.2 การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

หลักขององค์ประกอบศิลป์จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับงานทัศนศิลป์ประเภทจิตรศิลป์และศิลปะประยุกต์ เป็นการจัดภาพหรือการออกแบบสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ให้เกิดความงาม ซึ่งจะนำส่วนประกอบสำคัญของศิลปะ(ทัศนธาตุ)มาสร้างเป็นภาพหรือสัญลักษณ์อย่างเดียวกัน (เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ,2555:3)

การจัดองค์ประกอบศิลป์ที่ใช้วิเคราะห์ในหัวข้อ “วัตถุแห่งจินตนาการเหนือธรรมชาติ” มีดังนี้

4.2.1 เอกภาพ (Unity)

4.2.2 ความสัมพันธ์ (Relationship)

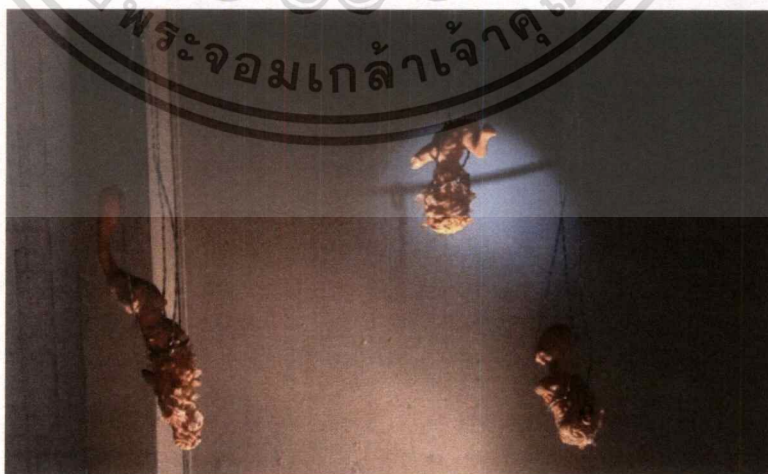
4.2.3 ความกลมกลืน (Harmony)

4.2.4 จังหวะ (Rhythm)

4.2.1 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพคือการจัดองค์ประกอบโดยคำนึงถึง “ภาพรวม” ของงาน ให้มีความเป็นหนึ่งเดียว มีความลงตัวยากแก่การ โยกย้ายหรือเปลี่ยนแปลง สิ่งที่ทำให้เกิดเอกภาพคือ “ธรรมชาติ” ซึ่งเป็นแหล่งความรู้และแรงบันดาลใจอันสำคัญที่สุด เพราะธรรมชาติดำรงอยู่มาก่อนที่จะมีมนุษย์ ความยาวนานยั่งยืนถือเป็นความงามที่ยากจะปฏิเสธ ธรรมชาติจึงเป็นต้นแบบทั้งความสวยงาม ความลงตัวและประโยชน์ใช้สอย (ชนภัทร รุ่งธนาภิรมย์,2557:96)

เอกภาพในผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.34 แสดงเอกภาพในผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าก็ได้ใช้รูปทรงที่ถูกจำกัดให้มีลักษณะของการแขวนเพื่อที่จะแสดงถึงไม้ประดับแบบแขวนและการแขวนก็ช่วยแสดงผลงานในระดับสายตาได้ดี สีในตัวผลงานนั้นจะออกโทนชมพู อีกทั้งข้าพเจ้าก็นำแสงสีส้มเพื่อสร้างบรรยากาศให้กับตัวผลงาน ซึ่ง 2 สีนี้อยู่ในสีโทนร้อน ด้วยความที่อยู่ในสีโทนสีเดียวกันจึงทำให้ภาพรวมของผลงานได้ให้อารมณ์ของสีที่อยู่ในความรู้สึกเดียวกัน

เอกภาพในผลงานชิ้นที่ 2

เอกภาพที่เด่นชัดโดยการสัมผัสทางตาในผลงานชิ้นนี้คือความเป็นลักษณะของเส้น สีและรูปทรง โดยลักษณะการติดตั้งงานจะเกิดการซ้ำรูปทรง “เส้นเฉียง” ที่มีลักษณะแตกต่างกันในเรื่องของระยะ และขนาด เมื่อมองจากองค์ประกอบสีแล้ว ได้สร้างมุมมองภาพรวมที่เป็นเอกภาพจากรูปแบบของแต่ละชิ้นที่เหมือนกัน

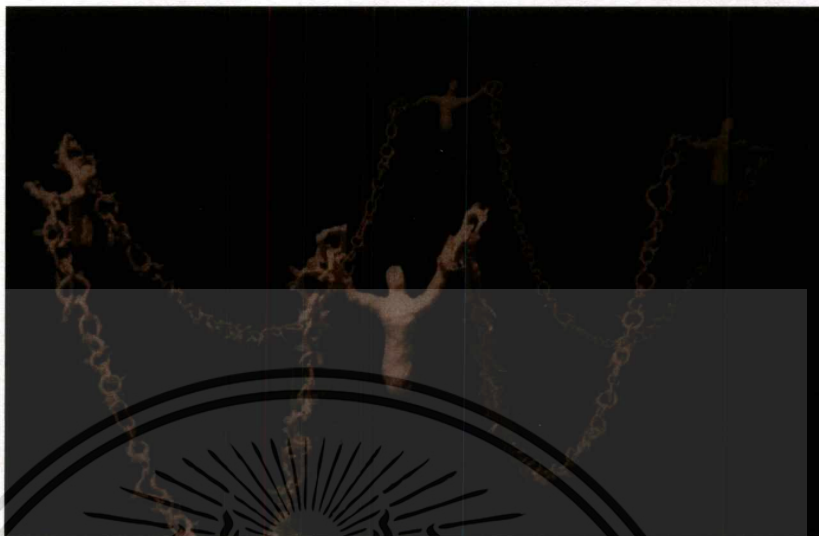
ภาพที่ 4.35 แสดงเอกภาพในผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงของเทียนซึ่งเป็นวัตถุที่มีความยาวและละลายเมื่อถูกสิ่งเร้า(ความร้อน) เป็นลักษณะที่เด่นชัดที่แสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงสถานะของสิ่งต่างๆเช่น ช่วงเวลา ช่วงชีวิต เป็นต้น

เอกภาพในผลงานชิ้นที่ 3

เอกภาพที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นที่ 3 เป็นในเรื่องของสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อถึงนั่นคือ“ราวกัน”ในผลงานข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์รูปแบบขึ้นจากจินตนาการ ซึ่งข้าพเจ้าดึงเอาเฉพาะลักษณะความเป็นราวกันแล้วนำมาสร้างสรรค์ใหม่ จึงทำให้ภาพรวมขององค์ประกอบต่างๆยังคงดูเป็นราวกันที่พบเห็นทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.36 แสดงเอกภาพในผลงานชิ้นที่ 3

อีกหนึ่งเอกภาพที่ได้นำเสนอคือบริเวณที่ได้ถูกสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ในบริเวณหัวเสาและราวกันข้ามเจ้าใช้รูปแบบของสีและพื้นผิวที่คล้ายกัน รวมทั้งรูปแบบของผลงานที่มีรูปทรงที่บิดเบี้ยว อันเกิดจากการสร้างสรรค์เพื่อให้ภาพรวมดูเป็นเอกภาพ

4.2.2 ความสัมพันธ์ (Relationship)

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสามารถทำได้หลายวิธีเช่น

-การจัดกลุ่ม(Clustering)คือการนำองค์ประกอบ 2 สิ่งหรือมากกว่านั้นมาวางใกล้ๆกัน ทำให้เกิดการรับรู้ว่าเป็นกลุ่มเดียวกัน

-การวางติด(Attaching)คือการนำองค์ประกอบ 2 สิ่งหรือมากกว่านั้นมาวางติดกัน

-การเกี่ยวคล้อง(Interlocking)คือการนำองค์ประกอบ 2 สิ่งหรือมากกว่านั้นมาเกี่ยวคล้องกัน เป็นการเชื่อมโยงองค์ประกอบให้เป็นหนึ่งเดียว จากวิธีที่กล่าวมานอกจากจะใช้เชื่อมโยงองค์ประกอบต่างๆเข้าด้วยกันแล้ว การสร้างความสัมพันธ์ยังใช้ในการสื่อความหมายได้อีกด้วย (ชนภัทร รุ่งชนาภิรมย์, 2557:131-132)

ความสัมพันธ์ในผลงานที่ 1

ข้าพเจ้าใช้การจัดกลุ่ม (Clustering) โดยนำผลงานชิ้นที่มีขนาดที่ใกล้เคียงกันมาวางไว้ในบริเวณใกล้เคียงกันเพื่อเป็นการสร้างกลุ่มของผลงานที่มีความสอดคล้องกัน

ภาพที่ 4.37 แสดงความสัมพันธ์ 1 ในผลงานที่ 1

ภาพที่ 4.38 แสดงความสัมพันธ์ 2 ในผลงานที่ 1

ความสัมพันธ์ที่อยู่ในผลงานนี้ยังมีในลักษณะของความหมาย ซึ่งผลงานและการจัดตั้งมีความหมายที่สื่อถึงการยึดมั่นเหมือนกัน กล่าวคือตัวผลงานแสดงความหมายโดยการรัศระหว่างรากกับโป่งข้าม ส่วนการจัดตั้ง ได้มีการพันลวดซึ่งเป็นลักษณะของการรัดและยึดซึ่งนั่นเป็นจุดที่มีความหมายที่เหมือนกัน

ความสัมพันธ์ในผลงานที่ 2

ภาพที่ 4.39 แสดงความสัมพันธ์ในผลงานที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดองค์ประกอบในส่วนของความสัมพันธ์นั้น ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค้ำให้ผลงานมีภาพรวมที่เป็นหนึ่งเดียวด้วยเรื่องของรูปทรง สี โดยนำแต่ละชิ้นมาจัดกลุ่มให้มีระยะใกล้ๆกันเนื่องจากในแต่ละชิ้นมีความสัมพันธ์กันในเรื่องของเนื้อหา สื่อถึงการตั้ง “เทียน” เป็นทางยาวซึ่งเป็นการตั้งเทียนบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในทางพุทธศาสนา

ความสัมพันธ์ในผลงานที่ 3

ความสัมพันธ์ระหว่างราวกันกับวัตถุทางความเชื่อ(แก้วโป่งข่าม)เป็นความสัมพันธ์แบบการวางติด(Attaching) เพื่อให้เห็นถึงมุมมองและช่วยส่งเสริมเนื้อหาของราวกันที่พูดถึงการกันพื้นที่ที่ถูกสงวนไว้

ภาพที่ 4.40 แสดงความสัมพันธ์ 1 ในผลงานที่ 3

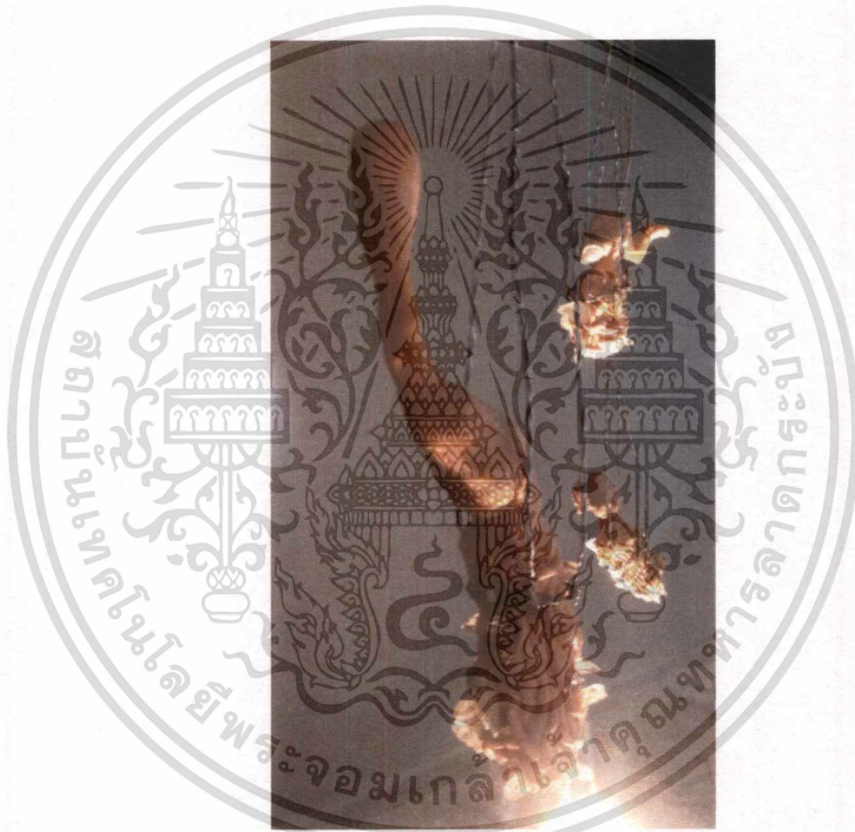
ภาพที่ 4.41 แสดงความสัมพันธ์ 2 ในผลงานที่ 3

กล่าวถึงห่วงโซ่กับหัวเสานั้นก็มีความสัมพันธ์กันแบบการเกี่ยวคล้อง(Interlocking) ซึ่งเป็นการเอาองค์ประกอบ 2 สิ่งมาเกี่ยวคล้องกัน โดยทั่วไปโซ่ก็ต้องเชื่อมต่อกับจุดที่เอาไว้สำหรับยึดและในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้นำโซ่มายึดไว้กับหัวเสาที่เป็นตัวแทนของมนุษย์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในเรื่องของการยึดมั่น ถือมั่นของมนุษย์

4.2.3 ความกลมกลืน(Harmony)

ความกลมกลืนเป็นองค์ประกอบของงานศิลปะที่มีความสำคัญ สามารถทำให้ผลงานทัศนศิลป์เป็นเอกภาพ เกิดขึ้นได้จากการใช้ส่วนประกอบสำคัญของศิลปะได้แก่ จุด เส้น สี พื้นผิว น้ำหนัก บริเวณว่างหรือรูปร่าง รูปทรง อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างมาประสานกัน เกิดเป็นความพอเหมาะพอดี(เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ,2555:57)

ความกลมกลืนในผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.42 แสดงความกลมกลืนในผลงานชิ้นที่ 1

สีคือสิ่งที่ทำให้งานชิ้นนี้มีความกลมกลืนกันในชิ้นงานย่อยของผลงานชิ้นที่ 1 “ต้นไม้, ยี่ดมัน” นั้น ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ให้มีรูปร่าง รูปทรง พื้นผิวและสีที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะในส่วนของรากของผลงาน มีการประดับโป่งข่ามลงไปด้วย ซึ่งสีของโป่งข่ามก็เป็นในลักษณะที่ไม่มีสีหรืออาจมีบ้างที่มีสีขาวและน้ำตาล แต่เมื่อมองด้วยตาจะสัมผัสได้ถึงความกลมกลืนซึ่งเกิดจากโทนสีที่ใกล้เคียงกันกับผลงานรวม อีกทั้งแสงสีส้มที่คลุมบรรยากาศไว้

การจัดตั้งผลงานมีลักษณะของการแขวน ซึ่งข้าพเจ้าใช้ลวดที่มีความเป็นเส้น โดยข้าพเจ้าได้ใช้ลวดจำนวน 3 เส้นในการแขวนแต่ละตัวผลงานไว้ซึ่งลวดมีสีเงินซึ่งเป็นสีที่ไม่โดดเด่นเมื่ออยู่ในสถานที่จัดตั้ง ซึ่งมีกำแพงเป็นสีเทาจึงทำให้กลมกลืนไปกับภาพรวมของผลงาน

ความกลมกลืนในผลงานชิ้นที่ 2

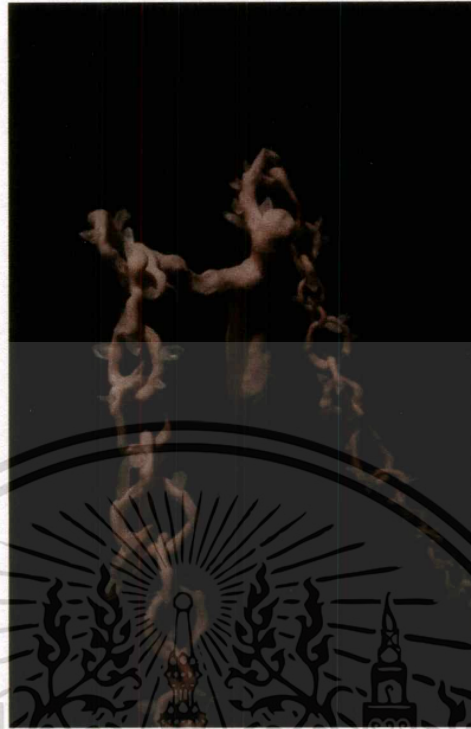

ภาพที่ 4.43 แสดงความกลมกลืนในผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความกลมกลืนในผลงานชิ้นนี้จากความเป็น “เส้น” ลักษณะของเส้นตั้งที่มีความเฉียงและเอนเอียงไปคนละทาง ซึ่งเฉียงแตกต่างกันในแต่ละต้นเทียนที่ถูกตั้งเรียงกัน เมื่อมองความเป็นเส้นเฉียงในภาพรวมของผลงาน จะเห็นภาพรวมของการเคลื่อนไหวที่ไปในรูปแบบเดียวกัน

ความกลมกลืนในผลงานชิ้นที่ 3

บริเวณหัวเสาข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์รูปทรงของมนุษย์ซึ่งมีสี พื้นผิว ที่มีความกลมกลืนและสอดคล้องกับลักษณะของโซ่ตรวน อีกทั้งด้วยรูปแบบอันเป็นความกลมกลืนจากสิ่งต่างที่ต่างกัน ซึ่งเป็นความกลมกลืนที่เกิดจากรูปทรงที่ต่างกัน โดยมีรูปแบบของมนุษย์ที่ถูกโซ่ตรวนล่ามไว้ ในแต่ห้วงของโซ่ตรวนก็มีรูปร่างและรูปทรงที่มีความกลมกลืนจากแต่ละห้วงที่มีลักษณะและขนาดที่คล้ายคลึงกัน

ภาพที่ 4.44 แสดงความกลมกลืนในผลงานชิ้นที่ 3

4.2.4 จังหวะ(Rhythm)

จังหวะคือ การซ้ำที่เป็นระเบียบจากระเบียบธรรมดาที่มีช่วงห่างเท่าๆกัน มาเป็นระเบียบที่สูงขึ้น ซ้ำซ้อนขึ้นจนถึงขั้นเป็นรูปทรงของศิลปะ มนุษย์รับรู้จังหวะได้รวดเร็วและรุนแรงกว่าวิธีอื่น เพราะชีวิตของมนุษย์ถูกควบคุมอยู่ด้วยจังหวะเช่น จังหวะการเต้นของหัวใจ

จังหวะในงานศิลปะ คือการซ้ำอย่างมีเอกภาพและความหมาย จังหวะเป็นกฎอันหนึ่งของเอกภาพที่เกิดจากการซ้ำ (ชูลูด นิ่มเสมอ,2534:148)

จังหวะในผลงานชิ้นที่ 1

ลักษณะพื้นผิวอันประกอบไปด้วย “เส้น” และ “รูปทรง” ในส่วนของลำต้นและรากมีเส้นรูปทรงที่มีจังหวะของเส้นที่ซ้ำและต่อเนื่องกัน อีกทั้งยังมีจังหวะในเรื่องของสีซึ่งเกิดจากแสงที่ส่องมาทำให้เกิดสีเฉดสีที่ไล่กัน โดยรวมเป็นจังหวะที่เกิดจากการเลื่อนไหลหรือการลำดับขั้นต่อเนื่อง (Continuous Gradation) เพื่อเป็นการแสดงความสอดคล้องกันระหว่างลำต้นและรากของต้นไม้

จังหวะสี่ ลำดับชั้นต่อเนื่อง

จังหวะ
พื้นผิว
ลำดับ
ชั้นต่อเนื่อง

ภาพที่ 4.45 แสดงจังหวะ 1 ในผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.46 แสดงจังหวะ 2 ในผลงานชิ้นที่ 1

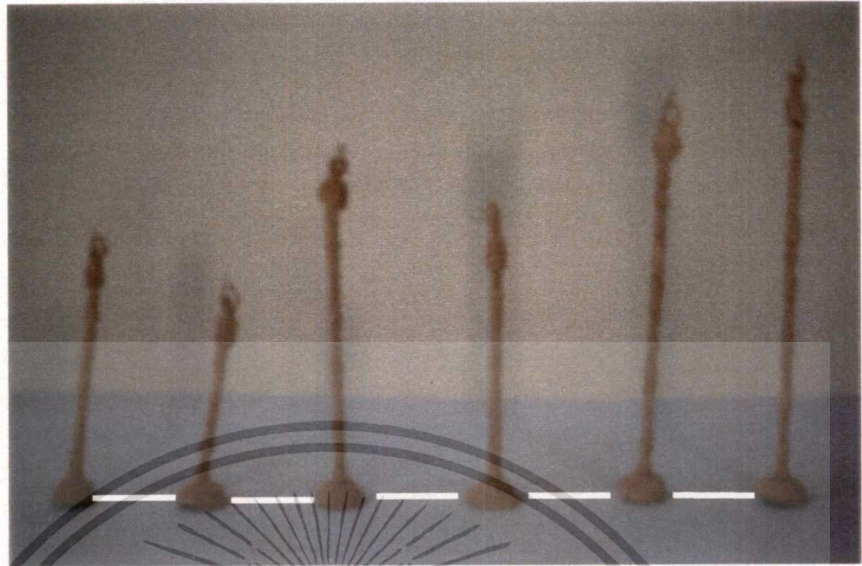

ภาพที่ 4.47 แสดงจังหวะ 3 ในผลงานชิ้นที่ 1

อีกทั้งในส่วนของลวดที่ใช้ในยังมีการติดตั้งและนำเสนอผลงานนั้น มีลักษณะของการบิดลวดให้เป็นลอนๆ โดยมีจังหวะของการบิดกันที่สม่ำเสมอและต่อเนื่องอย่างเท่าๆกัน

จังหวะในผลงานชิ้นที่ 2

จังหวะที่แสดงให้เห็นในงานคือการซ้ำของรูปร่าง รูปทรง ซึ่งเป็นการจัดจังหวะซ้ำๆกัน (Repetition Rhythm) โดยมีบริเวณว่างแสดงความห่างกันอยู่ระหว่างรูปร่างและรูปทรง บริเวณว่างได้สร้างจังหวะ จึงทำให้รูปทรงที่เหมือนหรือคล้ายกันนี้ในผลงานชิ้นที่ 2 มีการแสดงออกของลักษณะของเส้น รูปทรง ที่ความชัดเจนขึ้นในแต่ละชั้นย่อย

ภาพที่ 4.48 แสดงจิ้งหะ 1 ในผลงานชิ้นที่ 2

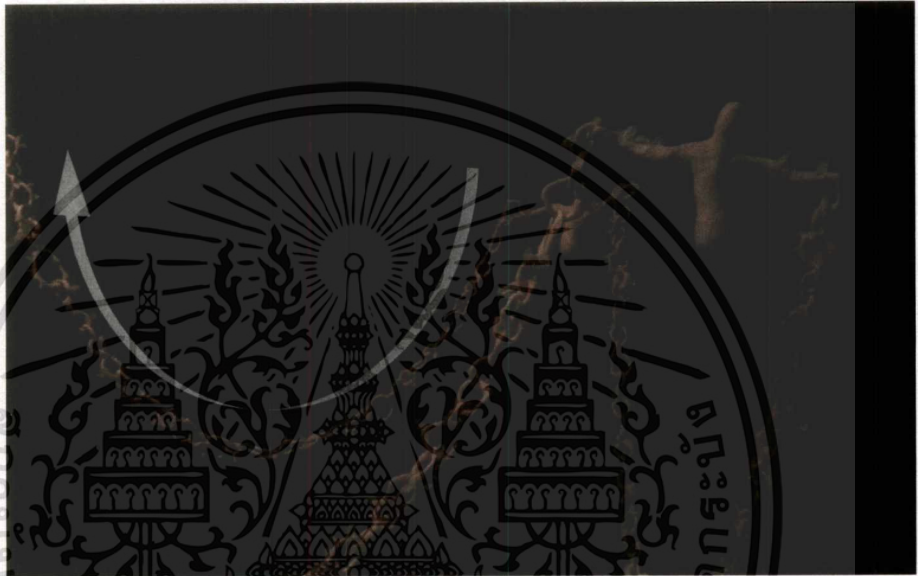
ภาพที่ 4.49 แสดงจิ้งหะ 2 ในผลงานชิ้นที่ 2

อีกทั้งในผลงานยังมี “จิ้งหะ” ที่เกิดจากการนำลักษณะการไหลของน้ำตาเทียนมาใช้ ซึ่งเป็น จิ้งหะของลักษณะผิวในผลงาน โดยเป็นจิ้งหะของการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องของน้ำตาเทียน ทำให้ เป็นเอกภาพที่เป็นจิ้งหะซึ่งเรียกว่า “เอกภาพแบบเคลื่อนไหว(Dynamic Unity)”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวะในผลงานชิ้นที่ 3

ในผลงานส่วนของโช้ตรวนได้มีการจัดจังหวะต่อเนื่อง(Continuous Rhythm) ซึ่งมีจังหวะสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องของรูปร่างและรูปทรงของห่วงโช้ตรวน มีการเคลื่อนไหวต่อเนื่องของน้ำหนักที่เกิดจากการถูกรั้งไว้ด้วยหัวเสาและทิ้งตัวตามธรรมชาติ จนเป็นจังหวะที่สูงแล้วก็ลงค่อยๆ โกงลงต่ำแล้วก็กลับมาสูงอีกครั้ง

ภาพที่ 4.50 แสดงจังหวะในผลงานชิ้นที่ 3

บทที่ ๕

บทสรุป

เรื่องราวของ“ความเชื่อ”เป็นสิ่งที่ถูกลดหลอมรวมไปในสังคมของมนุษย์ ตั้งแต่การเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติโดยการกราบไหว้บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไปจนถึงการเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งในสังคมของมนุษย์สิ่งที่ทุกคนในสังคมส่วนใหญ่ใฝ่หาคือ “ความสุข” โดยมนุษย์บางคนคิดว่าการจะมีความสุขในชีวิตก็ต้องมีเงินและทอง การมีอำนาจ ชื่อเสียงและเป็นที่ยกย่องที่ปรารถนา เมื่อชีวิตไม่เป็นไปอย่างหวังมนุษย์ก็หันหน้าออกจากความจริงแล้วก็จินตนาการถึงสิ่งที่ปรารถนา พร้อมทั้งจะทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการมา การเชื่อเป็นสิ่งที่มนุษย์จะทำเมื่อต้องการสิ่งใดๆ ทั้งเชื่อในตนเองว่าฉันจะต้องได้รับสิ่งนั้นๆจนเกิดเป็นความคิดที่ไม่จบสิ้น ซึ่งนั่นทำให้มนุษย์เหมือนถูกจองจำจากความคิดของตัวเอง เป็นเหตุให้มนุษย์เจ้าความคิดนั้นจึงไม่พบกับความสุข ซึ่งความสุขเป็นสิ่งที่มนุษย์ควรจะมีได้อย่างง่าย ๆ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อ “วัตถุแห่งจินตนาการเหนือธรรมชาติ” มีเนื้อหาเกี่ยวกับมนุษย์และความเชื่อ โดยเรื่องราวของความเชื่อถูกใส่รวมไว้ในรูปแบบของก้อนหินซึ่งเป็นวัตถุธรรมชาติ ได้ผ่านการสร้างสรรคจากวัสดุดิน โพลีเมอร์และใช้วัตถุแห่งความเชื่อมาประกอบไว้ด้วยกัน เนื้อหาได้กล่าวถึงวัตถุที่เป็นเสมือนเพลิงไฟที่พร้อมจะลุกไหม้ ถ้าหากจิตใจของมนุษย์นั้นชุ่มชโลมไปด้วยน้ำมันแห่งความปรารถนาและความหวัง รูปแบบการสร้างสรรคผลงานจะมีต้นแบบมาจากสิ่งรอบตัว โดยในผลงานชุดนี้ได้หยิบเอาโซ่ เทียน ต้นไม้ซึ่งเป็นที่สามารถเชื่อมโยงให้มีความรู้สึกถึงมนุษย์ที่เชื่อมั่นในบางสิ่ง ข้าพเจ้าได้สร้างสรรคขึ้นให้มีความเหนือจริงด้วยประสบการณ์ จินตนาการและความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ดิน ไม้, ยึดมัน

เทคนิค ดิน โพลีเมอร์, สีสผสม

ขนาด ผันแปรตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน เทียน, ถือน้ำมัน
เทคนิค ดิน โพลีเมอร์, สีผสม
ขนาด ผันแปรตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ราวกัน,ความเชื่อ
เทคนิค ดิน โพลีเมอร์,สื่อผสม
ขนาด ผันแปรตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรมทรัพยากรธรณี.2561.ควออตซ์,แร่เขี้ยวหนุমান(Quartz).[Online].เข้าถึงได้จาก:

http://www.dmr.go.th/n_more_news.php?filename=quartz

กาญจนา แก้วเทพ.2552.สัญญะวิทยา(Semiology).[Online].เข้าถึงได้จาก:

<http://nakhonsawanresearch.blogspot.com/2017/06/semiology.html>

ชุต นิ่มเสมอ.2534.องค์ประกอบของศิลปะ.กรุงเทพฯ:บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช

เชียงใหม่นิวส์.2561.ของดีเมืองเงิน แก้วโป่งข่าม...อัญมณีที่ล้ำค่า เมืองรถม้า.[Online].เข้าถึงได้จาก:

<https://www.chiangmainews.co.th/page/archives/661966>

เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ.2555.องค์ประกอบศิลป์1.กรุงเทพฯ:สามลดา

ชนภัทร รุ่งธนาภิรมย์.2557.ทฤษฎีความงาม.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แอทโพร์พรีนทร์

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี.2561.ชัลมาโด ดาลี.[Online].เข้าถึงได้จาก:

https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%8B%E0%B8%B1%E0%B8%A5%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B9%82%E0%B8%94_%E0%B8%94%E0%B8%B2%E0%B8%A5%E0%B8%B5

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี.2561.ศิลปะรูปลักษณะ.[Online].เข้าถึงได้จาก:

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B8%B0%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B8%9B%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%93%E0%B9%8C>

chaiyan2222.2554.ศิลปะลัทธิเหนือจริง(Surrealism).[Online].เข้าถึงได้จาก:

<https://chaiyan2222.wordpress.com/2011/09/21/%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B8%B0%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%B4%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%88%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%87-surrealism/>

gems-place.2554.Bluelace Agate@Gems-Place-บลูเลซ อากेट.[Online].เข้าถึงได้จาก:

<http://gems-place.blogspot.com/2011/06/a9.html>

SALMONBOOKS.2560.00: ดูของป๊อทุกสถาบัน.[Online].เข้าถึงได้จาก:

<https://minimore.com/b/art-is-art/2>

Tinayuartist. TINA YU.[Online].เข้าถึงได้จาก:<https://www.tinayuartist.com/about>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นาย ทุน หิรัญญา
เกิด	12 กันยายน พ.ศ. 2539 ณ กรุงเทพฯ
ที่อยู่	110/41 ซอย 12 ถนน คู้มเกล้า แขวง แสนแสบ เขต มีนบุรี กรุงเทพฯ 10510
การศึกษา	
2552	ระดับมัธยมจากโรงเรียนบดินทรเดชา(สิงห์ สิงหเสนี)๔
2558	ระดับอุดมศึกษา ภาควิชาประติมากรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เกียรติประวัติและรางวัลที่ได้รับ	
2561	- ได้รับรางวัลอันดับ 3 การประกวดออกแบบลายถุงผ้าในหัวข้อ “Muji and I” ร้านค้า Muji ณ ศูนย์การค้าเซนทรัลเวิร์ด